

Gleðifréttirnar frá sjónarhorni Matthíasar

Fyrsti kafli

¹ Þetta er ættartré Jesú, Messíasar, sonar Davíðs, sonar Abrahams:

² Abraham var faðir Ísaks, Ísak var faðir Jakobs, Jakob var faðir Júda og bræðra hans,

³ Júda átti Peres og Sera með Tamar, Peres var faðir Esroms, Esrom var faðir Rams, ⁴

Ram var faðir Amínadabs, Amínadab var faðir Naksons, Nakson var faðir Salmons, ⁵

Salmon átti Bóas með Rahab, Bóas var faðir Óbeds, móðir Óbeds var Rut, Óbed var

faðir Ísaí, ⁶ Ísaí var faðir Davíðs konungs, Davíð var faðir Salómons, móðir Salómons

var eiginkona Úría, ⁷ Salómon var faðir Róbóam, Róbóam var faðir Abía, Abía var

faðir Assafs, ⁸ Assaf var faðir Jósafats, Jósafat var faðir Jórams, Jóram var faðir Ússía,

⁹ Ússía var faðir Jóðams, Jóðam var faðir Akasar, Akas var faðir Esekía, ¹⁰ Esekía var

faðir Manasse, Manasse var faðir Amosar, Amos var faðir Jósía, ¹¹ Jósía var faðir

Jekonja og bræðra hans á tímum útlegðarinnar í Babýlon.

¹² Eftir útlegðina í Babýlon varð Jekónía faðir Sjaltíels, Sjaltíel var faðir Serúbabels,

¹³ Serúbabel var faðir Abíúds, Abíúd var faðir Eljakím og Eljakím var faðir Assúrs, ¹⁴

Assúr var faðir Sadóks, Sadók var faðir Akíms og Akím var faðir Eljúd. ¹⁵ Eljúd var

faðir Elessars, Elessar var faðir Mattans, Mattan var faðir Jakobs.

¹⁶ Jakob var faðir Jósefs, eiginmanns Maríu, móður Jesú, sem er kallaður Messías og Kristur.

¹⁷ Þannig eru fjórtán kynslóðir frá Abraham til Davíðs, fjórtán kynslóðir frá Davíð að útlegðinni í Babýlon og fjórtán kynslóðir frá útlegðinni í Babýlon til Jesú Krists.

¹⁸ Þetta er sagan af fæðingu Jesú. Móðir hans, María, var trúlofuð manni sem hét Jósef. Áður en þau komu saman varð María barnshafandi af völdum heilags anda. ¹⁹

Jósef, unnusti Maríu, var réttlátur maður og vildi ekki að hún yrði fyrir opinberri

niðurlægingu, og ákvað því að slíta trúlofuninni í kyrrþey. ²⁰ Eftir að hann tók þá

ákvörðun kom engill Drottins til hans í draumi og sagði „Jósef, af ætt Davíðs, ekki

vera hræddur við að taka Maríu sem eiginkonu þína, því hún hefur orðið

barnshafandi af völdum heilags anda. ²¹ Hún mun eiga son og þú skalt láta hann

heita Jesú (Jesú þýðir Drottinn bjargar) því að hann mun bjarga fólki frá syndum

sínum.“ ²² Allt þetta uppfyllti orð Drottins sem hann gaf í gegnum spámann sinn

(Jesaja) „Sjá, meyjan mun eignast barn. Hún mun fæða son og hann mun heita

Immanúel, sem þýðir „Guð er með okkur“.“ ²⁴ Þegar Jósef vaknaði gerði hann það

sem engillinn hafði sagt og gekk að eiga Maríu ²⁵ en þau stunduðu ekki kynlíf fyrir

en eftir að sonurinn var fæddur. Jósef nefndi soninn Jesú.

Annar kafli

¹ Jesú fæddist í Betlehem í landi Júða þegar Heródes var kóngur. Um það leyti sem hann fæddist komu þrír spekingar úr austri sem spurðu ² „Hvar er nýfæddur konungur Gyðinga? Við sáum stjörnu hans úr austri og viljum veita honum lotningu.“ ³ Heródes kóngur komst í mikið uppnám þegar hann heyrði þetta, sem og allir íbúar Jerúsalem. ⁴ Heródes hélt fund með ædstu prestunum og lögmálskennurunum og spurði þá „Hvar á Messías að fæðast?“ ⁵ Þeir svöruðu „Í Betlehem, í landi Júða því spámaðurinn (Míka) skrifaði ⁶ „Og þú Betlehem í landi Júða, ert ekki síst á meðal valdhafa Júða, því frá þér mun koma leiðtogi sem mun verða hirðir fólksins míns, Ísrael“. ⁷ Heródes boðaði þá spekingana á leynifund til að komast að því hvenær nákvæmlega stjarnan birtist. ⁸ Hann sendi þá til Betlehem og sagði „Farið og leitið að barninu, og um leið og þið finnið það, látið mig vita, svo ég geti líka veitt því lotningu“.

⁹ Eftir fundinn með kóngnum, héldu spekingarnir af stað og stjarnan sem þeir sáu úr austri, fór á undan þeim þartil hún stöðvaðist fyrir ofan staðinn þar sem barnið var. ¹⁰ Þeir fylltust gleði þegar þeir sáu stjörnuna. ¹¹ Þegar spekingarnir komu inn í húsið, sáu þeir barnið með móður sinni, Maríu. Og þeir féllu fram og tilbáðu það. Síðan opnuðu þeir fjársjóðskistur sínar og gáfu barninu gull, reykelsi og myrru. ¹² Þegar þeir héldu tilbaka, fóru þeir aðra leið, því Guð hafði varað þá við í draumi að fara ekki aftur til Heródesar.

¹³ Eftir að spekingarnir voru farnir, birtist engill Drottins, Jósef í draumi og sagði „Farðu á fætur! Flúðu til Egyptalands með barnið og móðurina og ekki snúa aftur fyrr en ég segi, því Heródes mun leita að barninu til að drepa það.“ ¹⁴ Jósef fór á fætur, tók barnið og móðurina um nótt og fór til Egyptalands. ¹⁵ Þar dvöldu þau þartil Heródes dó. Þetta uppfyllti spádóminn (Hósea) sem segir „Ég kallaði son minn út úr Egyptalandi“. ¹⁶ Heródes varð ævareiður þegar hann áttaði sig á að spekingarnir höfðu snúið á hann. Hann gaf út skipun um að allir drengir í og í kringum Betlehem, undir tveggja ára aldri, skyldu drepnir. Því það var tímaramminn sem hann fékk frá spekingunum. ¹⁷ Þannig uppfylltist spádómurinn sem kom í gegnum Jeremía ¹⁸ „Öskur heyrist í Rama, grátur og mikil sorg. Rakel grætur börnin sín og það huggar hana ekkert. Því börnin eru dáiin.“

¹⁹ Þegar Heródes dó, birtist engill Drottins Jósef í draumi í Egyptalandi ²⁰ Engillinn sagði „Farðu á fætur! Farðu með barnið og móðurina aftur til lands Ísraels, því sá sem vildi drepa barnið, er dáiin.“ ²¹ Jósef fór á fætur, tók barnið og móðurina og snéri aftur til Ísrael. ²² En þegar Jósef heyrði að sonur Heródesar, Arkelás, hefði tekið við völdum, varð hann hræddur við að snúa aftur til Júða. Eftir að hafa fengið skilaboð í draumi, héldu þau í Galíleuhérað, ²³ og settust að í bæ sem heitir Nasaret. Það uppfyllti spádómana sem sögðu „Hann mun kallast Nasarei“.

Þriðji kafli

¹ Jóhannes skírari kom fram í óbyggðum Júða og flutti boðskap sem var ² „Iðrist synda ykkar og snúið ykkur til Guðs, því konungsríki himinsins er á leiðinni“.

³ Spámaðurinn Jesaja var að tala um Jóhannes skírara þegar hann sagði „Rödd hrópar: „Undirbúið veginn fyrir Drottinn í óbyggðunum, gerið beinan veg í eyðimörkinni fyrir Guð okkar!“ ⁴ Föt Jóhannesar voru gerð úr grófum úlfaldahárum og hann var með leðurbelti um mittið. Hann át engisprettur og villihunang. ⁵ Fólk kom til hans frá Jerúsalem, öllum byggðum Júda og svæðinu í kringum Jórdaná. ⁶ Þau játuðu syndir sínar og voru skírð í ánni. ⁷ En þegar Jóhannes sá marga af farísunum og saddúkunum koma til að skírast, sagði hann við þá „Þið afkvæmi höggorma! Hver varaði ykkur við og sagði ykkur að flýja reiðina sem er á leiðinni? ⁸ Berið þá ávexti sem eru í samræmi við iðrunina. ⁹ Ekki halda að þið getið sagt „Faðir okkar er Abraham“, því ég segi ykkur að Guð gæti gert börn Abrahams úr þessum steinum hérna. ¹⁰ Exi Guðs er borin að rótum trjáanna og öllum trjám, sem bera ekki góða ávexti, verður kastað í eldinn. ¹¹ Ég hreinsa með vatni þá sem iðrast synda sinna og snúa sér til Guðs, en fljótlega kemur sá sem er mér svo miklu meiri að ég er ekki einu sinni þess verðugur að halda á sandöllum hans. Hann mun hreinsa ykkur með heilögum anda og eldi. ¹² Hann heldur á heygaflinum og flokkar hveitið frá hisminu. Hann setur hveitið í hlöðuna en brennir hismið í óslökkvandi eldi.“

¹³ Jesú kom frá Galíleu til Jórdanár til að vera skírður af Jóhannesi. ¹⁴ En Jóhannes reyndi að stöðva hann og sagði „Þú þarft að hreinsa mig, og þú kemur til mín að hreinsast?“ ¹⁵ Jesú svaraði „Leyfðu þessu að gerast, það er viðeigandi að við uppfyllum allt réttlæti“. Þá lét Jóhannes undan. ¹⁶ Jesú var skírður í ánni og þegar hann reis upp úr vatninu, opnuðust himnarnir og hann sá anda Guðs stíga niður eins og dúfu ¹⁷ og rödd hljómaði af himnum sem sagði „Þetta er elskaður sonur minn, ég er ánægður með hann“.

Fjórði kafli

¹ Þá var Jesú leiddur af andanum út í óbyggðirnar til að vera freistað af djöflinum. ² Eftir að hafa fastað í fjórtíu daga og fjórtíu nætur, var hann orðinn svangur. ³ Freistarinn kom þá til hans og sagði „Ef þú ert sonur Guðs, segðu þá þessum steinum að verða að brauðum“. ⁴ Jesú svaraði „Ritað er „Maðurinn skal ekki lifa á eintómu brauði, heldur á hverju því orði sem kemur úr munni Guðs.““ ⁵ Þá fór djöfullinn með hann upp á hæsta punkt musterisins í heilögu borginni og sagði: ⁶ „Ef þú ert sonur Guðs, hentu þér þá fram af, því það er ritað „Hann mun gefa englunum skipanir varðandi þig“ og „Þeir munu bera þig svo að fætur þínir rekist ekki í steinana“.“ ⁷ Jesú svaraði „Það er líka ritað „Þú skalt ekki reyna Guð þinn“.“ ⁸ Næst tók djöfullinn hann upp á fjallstind, sýndi honum öll konungsdæmi jarðarinnar í allri sinni dýrð ⁹ og sagði „Ég skal gefa þér allt þetta ef þú fellur fram og tilbiður mig“. ¹⁰ Jesú svaraði „Farðu frá mér Satan! Því ritað er „Tilbið þú Drottinn Guð þinn og þjónaðu honum einum“.“ ¹¹ Þá fór djöfullinn frá Jesú og englar komu til að þjóna honum.

¹² Þegar Jesú frétti að Jóhannes skírari hafði verið settur í fangelsi, snéri hann aftur til Galíleu. ¹³ Fyrst fór hann til Nasaret en fluttist síðan þaðan og til Kapernám, sem var við stöðuvatnið í landi Sebúlons og Naftalí. ¹⁴ Með því rættist spádómur Jesaja ¹⁵

„Land Sebúlons og land Naftalí, við vatnið handan Jórdanár, í Galíleu heiðingjanna, ¹⁶ fólkið sem gekk í myrkri sá mikið ljós. Ljós skein á fólkið sem bjó í landi skugga dauðans.“ ¹⁷ Frá þeim tíma breiddi Jesú út boðskapinn sem var „Iðrist synda ykkar og gerið betrun, því ríki Guðs er á leiðinni“.

¹⁸ Þegar Jesú gekk meðfram Galíleuvatni sá hann tvo bræður, Símon, kallaður Pétur eða Bjarg og bróður hans Andrés.

Þeir voru að kasta netum í vatnið því þeir stunduðu fiskveiðar. ¹⁹ Jesú sagði við þá „Komið, fylgið mér og ég mun láta ykkur stunda mannaveiðar“. ²⁰ Þeir lögðu netin niður um leið og fylgdu honum. ²¹ Jesú hélt áfram og kom að tveimur öðrum bræðrum, Jakob Sebedasyni og bróður hans Jóhannesi. Þeir voru um borð í bátnum að huga að netunum ásamt föður sínum Sebeda ²² og þeir yfirgáfu bátinn og föður sinn um leið og fylgdu Jesú.

²³ Jesú fór um Galíleu og kenndi í samkomuhúsum Gyðinga, flytjandi fólki gleðifréttirnar um konungsríkið og læknaði alla sjúkdóma og mein sem hrjáðu fólk.

²⁴ Sögur af honum gengu um allt Síryland og fólk kom með til hans öll þau sem voru veik af einhverskonar sjúkdómum, þau sem voru sárþjád af verkjum, haldin illum öndum, lömuð eða fengu flogaköst. Og Jesú læknaði þau. ²⁵ Hvert sem hann fór, fylgdi með stór hópur af fólki frá Galíleu, Tíborgunum, Jerúsalem, Júda og landinu handan Jórdanár.

Fimmti kafli

¹ Þegar Jesú sá mannfjöldann fór hann upp fjallið, settist niður og lærisveinarnir hans söfnuðust í kringum hann. ² Hann opnaði munninn og fór að kenna þeim.

³ Blessuð eru þau sem gera sér grein fyrir andlegri fátækt sinni. Því þeirra er konungsríki himinsins.

⁴ Blessuð eru þau sem nú syrgja. Því þau munu verða hugguð.

⁵ Blessuð eru þau sem eru auðmjúk. Því þau munu fá jörðina í arf.

⁶ Blessuð eru þau sem nú hungrar og þyrstir eftir réttlætinu. Því þau munu verða södd.

⁷ Blessuð eru þau sem sýna miskunn. Því þeim mun verða sýnd miskunn.

⁸ Blessuð eru þau sem eru hjartahrein. Því þau munu sjá Guð.

⁹ Blessuð eru þau sem stilla til friðar. Því þau munu verða kölluð börn Guðs.

¹⁰ Blessuð eru þau sem hafa verið ofsótt vegna réttlætisins. Því þeirra er konungsríki himinsins.

¹¹ Blessuð eru þau sem eru kölluð illum nöfnum og ofsótt og sökuð um allskonar illsku vegna mín.

¹² Fagnið og gleðjist, því laun ykkar eru mikil á himnum, því á sama hátt voru spámennirnir ofsóttir.

¹³ Þið eruð salt jarðar, en ef saltið missir bragð sitt, með hverju á að salta það? Það er til einskis nýtt nema að vera troðið undir fótum manna.

¹⁴ Þið eruð ljós heimsins. Borg sem stendur uppi á hæð getur ekki falist. ¹⁵ Ljós er

ekki sett undir körfu, heldur upp á ljósastiku og þá lýsir það öllu húsinu. ¹⁶Látið ljós ykkar skína þannig á meðal fólksins að það sjái góðu verkin ykkar og upphefji Guð, föður ykkar sem er á himnum.

¹⁷Ekki halda að ég sé kominn til að fella úr gildi lögin, eða orð spámanna. Ég kom ekki til að fella þau úr gildi, heldur til að uppfylla lögin og spádómana.

¹⁸Ég segi ykkur satt að þartil himinn og jörð líða undir lok mun ekki einn einasti punktur eða komma hverfa úr lögunum, þar til allt er fullkomnað. ¹⁹Þau sem brjóta lögin og kenna öðrum að fremja lögbrot, munu verða kölluð minnst í konungsríki himinsins, en þau sem brjóta ekki lögin og kenna öðrum að brjóta ekki lögin, munu verða kölluð mikil í konungsríki himinsins. ²⁰Því ég segi ykkur að ef réttlæti ykkar er ekki meira en réttlæti lögmálskennaranna og farísanna, þá munuð þið ekki ganga inn í konungsríki himinsins.

²¹Þið hafið heyrt að sagt var við forfeðurna „Þú skalt ekki drepa,“ og „Hver sem fremur morð skal svara til saka“. ²²En ég segi ykkur að öll þau sem reiðast systkinum sínum eiga að svara til saka fyrir dómi. Og þau sem segja við systkin sín „Þú ónytjungur!“ eiga að svara til saka fyrir hæsta dómstigi og þau sem segja „Þú heimskingi!“ munu vera svo sek að þau eiga skilið loga helvítis.

²³Ef þið eruð að fara með fórn á altarið en munið eftir því að eitthvert systkini ykkar hefur eitthvað á móti ykkur, ²⁴skiljið þá fórnina eftir og farið fyrst og sættist við systkini ykkar og komið svo aftur til að færa fórnina.

²⁵Ef einhver dregur ykkur fyrir rétt skuluð þið sættast hratt og örugglega við kæranda ykkar. Náið sáttum á leiðinni í réttarsalinn svo kærandi ykkar fari ekki með ykkur til dómars og dómari sendi ykkur ekki í fangelsi.

²⁶Ég segi ykkur satt að þið munuð ekki komast þaðan fyrr en þið hafið borgað síðasta smápening.

²⁷Þið hafið heyrt boðorðið „Þú skalt ekki halda framhjá“. ²⁸En ég segi við ykkur að öll þau sem horfa á manneskju með girnd, hafa þegar drýgt synd í hjarta sínu. ²⁹Ef hægra auga ykkar lætur ykkur syndga, rífið það þá úr! Kastið því í burtu, því það er betra að glata einum líkamshluta en að öllum líkamanum sé kastað í eldinn.

³⁰Ef hægri hönd ykkar lætur ykkur syndga, skerið hana þá af! Kastið henni frá ykkur því það er betra fyrir ykkur að glata einum útlím en að öllum líkamanum verði kastað í eldinn.

³¹Þið hafið heyrt að „Ef maður vill skilja við konu sína skal hann gefa henni undirritaða skilnaðarpappíra“ ³²en ég segi við ykkur að öll þau sem skilja, nema vegna framhjáhalds, láta maka sinn halda framhjá og ef þið giftist manneskju eftir skilnað, þá eruð þið að halda framhjá.

³³Þið hafið líka heyrt að „Þið skuluð ekki sverja rangan eið heldur skuluð þið uppfylla eiða ykkar við Drottinn“ ³⁵en ég segi við ykkur að þið eigið ekki að sverja neina eiða, hvorki við himininn, því þar er háseti Guðs ³⁶né heldur við jörðina því hún er fótskemill hans, né við Jerúsalem því það er borg konungsins mikla. ³⁶Þið skuluð heldur ekki sverja við höfuð ykkar því þið getið ekki gert eitt einasta hár hvítt eða svart. ³⁷En þegar þið segið „já“ skuluð þið meina já og þegar þið segið „nei“ skuluð þið meina nei. Allt sem er umfram það, er frá hinum illa.

³⁸Þið hafið heyrt „Auga fyrir auga, tönn fyrir tönn“ ³⁹en ég segi við ykkur: ekki gera

neitt þegar ráðist er á ykkur heldur skuluð þið bjóða vinstri kinnina líka, ef einhver slær ykkur hægra megin. ⁴⁰ Ef einhver vill taka skyrtuna ykkar með dómsvaldi, gefið þeim þá yfirhöfnina líka. ⁴¹ Ef einhver neyðir ykkur til að ganga með sér kílómetra, gangið þá með þeim tvo kílómetra. ⁴² Gefið fólki það sem það biður ykkur um og ekki synja fólki um lán.

⁴³ Þið hafið heyrt „Elskaðu nágranna þína og hataðu óvini þína“. ⁴⁴ En ég segi við ykkur, elskið óvini ykkar og biðjið fyrir þeim sem ofsækja ykkur ⁴⁵ svo þið getið sýnt að þið séuð börn Guðs, föður ykkar á himnum. Hann lætur sólína rísa upp á hin góðu og hin vondu og sendir rigninguna bæði á réttláta og óréttláta.

⁴⁶ Því ef þið elskið bara þau sem elska ykkur á móti, hvaða laun ættuð þið að fá fyrir það? Gera ekki meiraðsegja skattinnheimtumennirnir nákvæmlega það? ⁴⁷ Ef þið bjóðið bara velkomin systkini ykkar, hvað eruð þið þá að gera meira en annað fólk? Gera ekki heiðingjarnir nákvæmlega það sama?

⁴⁸ Þið eigið að vera fullkomin, eins og Faðir ykkar á himnum er fullkominn.

Sjötti kafli

¹ Passið ykkur á að gera ekki góðverk ykkar svo allt fólk sjái. Ef þið gerið það eru launin frá Föðurnum á himnum engin. ² Þegar þið gefið þeim sem þurfa, ekki láta blása í lúðra fyrir ykkur, eins og hræsnararnir gera í samkomuhúsunum og á úti á götu, svo allt fólk sjái gjöf þeirra. Ég segi ykkur satt að þeir hafa tekið út öll launin sín. ³ Þegar þið gefið til fátækra, þá á vinstri höndin ekki að vita hvað hægri höndin gerir. ⁴ Ef gjöfin er falin, mun Faðir ykkar sem sér það sem er falið, verðlauna ykkur. ⁵ Og þegar þið biðjið skulu þið ekki vera eins og hræsnararnir, því þeir elska að biðja standandi í samkomuhúsunum og á götuhornum þar sem allt fólk sér þá. Ég segi ykkur satt að þeir hafa tekið út öll launin sín. ⁶ En þegar þið biðjið skulu þið fara inn í herbergi, loka á eftir ykkur og biðja til Föður ykkar sem þið sjáið ekki. Þá mun Faðir ykkar sem sér það sem er falið, verðlauna ykkur. ⁷ Og þegar þið biðjið skuluð þið ekki nota hugsunarlausar endurtekningar eins og heiðingjarnir, sem halda að þeir verði bænheyrðir vegna fjölda orðanna. ⁸ Ekki vera eins og þeir, því Faðir ykkar veit hvað þið þurfið áður en þið biðjið um það.

⁹ Svona skuluð þið biðja:

Faðir okkar á himnum, heilagt sé nafn þitt.

¹⁰ Komi konungsríki þitt.

Verði vilji þinn á jörðinni eins og hann er á himnum

¹¹ Gefðu okkur brauð fyrir daginn í dag

¹² Fyrirgefðu okkur syndirnar, eins og við fyrirgefum öðrum.

¹³ Bjargaðu okkur frá freistingum og illsku.

¹⁴ Því ef þið fyrirgefið þeim gera ykkur eitthvað, mun ykkar himneski Faðir líka fyrirgefa ykkur það sem þið hafið gert.

¹⁵ En ef þið fyrirgefið ekki öðrum, mun Faðir ykkar heldur ekki fyrirgefa ykkar syndir.

¹⁶ Þegar þið fastið skuluð þið ekki láta það sjást á ykkur, eins og hræsnararnir gera þegar þeir afskræma andlit sín svo allt fólk sjái að þeir fasti. Ég segi ykkur satt að þeir hafa tekið út öll launin sín. ¹⁷ En þegar þið fastið skuluð þið greiða hárið og þvo andlitið ¹⁸ svo enginn sjái að þið fastið, nema Faðir ykkar sem þið sjáið ekki og þá mun Faðir ykkar, sem sér það sem er falið, verðlauna ykkur.

¹⁹ Ekki safna fjársjóði hér á jörðinni, þar sem flugur og meindýr geta étið hann, ryð getur eyðilagt hann og þjófar brotist inn og stolið honum. ²⁰ Þið skuluð safna ykkur fjársjóð á himnum þar sem flugur og ryð geta ekki eyðilagt hann og enginn getur brotist inn og stolið honum. ²¹ Því þar sem fjársjóður ykkar er, þar er hjarta ykkar líka.

²² Augað er lampi líkamans. Ef augun eru heilbrigð þá er allur líkaminn fullur af ljósi. ²³ En ef augun eru óheilbrigð er allur líkaminn í myrkri. Ef það sem þið haldið að sé ljós, er í rauninni myrkur, hversu dimmt er þá það myrkur?

²⁴ Það er ekki hægt að þjóna tveimur herrum. Annaðhvort hatist þið við annan og elskið hinn, eða þið þjónið öðrum og fyrirlítið hinn. Það er ekki hægt að þjóna bæði peningum og Guði.

²⁵ Þess vegna segi ég við ykkur, ekki hafa áhyggjur af lífinu, hvað þið munuð borða og drekka, eða af líkama ykkar, hverju þið munuð klæðast. Því er lífið ekki meira en matur og er líkaminn ekki meira en föt? ²⁶ Lítið á fugla himinsins, þeir sá ekki fræjum, skera ekki upp og safna engu í hlöður en samt gefur himneski Faðirinn þeim að éta. Eruð þið ekki miklu verðmætari en fuglarnir?

²⁷ Getur eitthvert ykkar bætt einum klukkutíma við líf sitt með áhyggjum? ²⁸ Og af hverju hafið þið áhyggjur af fötum? Sjáið hvernig blómin á enginu vaxa. Þau vinna ekki og spinna ekki ²⁹ en samt segi ég ykkur að jafnvel Salómon í allri sinni dýrð var ekki klæddur jafn fallega og eitt þeirra. ³⁰ Ef það er þannig sem Guð klæðir blómin úti á engi, sem eru hér í dag og á morgun er kastað í eld, hversu miklu betur heldurðu að hann klæði ykkur, þið trúlitlu?

³¹ Hafið ekki áhyggjur og segið ekki „Hvað á ég að borða?“ eða „Hvað á ég að drekka?“ eða „Hvaða fötum á ég að klæðast?“ ³² Því heiðingjarnir sækjast eftir öllu þessu og himneski Faðir ykkar veit að þið þurfið á þessu að halda. ³³ En fyrst og fremst skuluð þið sækjast eftir konungsríki Guðs og réttlæti hans, og þá fáid þið allt hitt líka.

³⁴ Ekki hafa áhyggjur af morgundeginum, hann mun hafa sínar áhyggjur. Hver dagur hefur nóg til að hafa áhyggjur af.

Sjöundi kafli

¹ Ekki dæma, annars verðið þið dæmd. ² Því þið verðið dæmd á sama hátt og þið dæmið annað fólk. Þið munuð verða dæmd eftir ykkar eigin mæli. ³ Af hverju sjáið þið tréflísina í auga systkina ykkar en takið ekki eftir trjádrumbinum í ykkar eigin auga? ⁴ Hvernig getið þið sagt við systkini ykkar „Ég skal taka tréflísina úr auganu þínu“ þegar á sama tíma stendur trjádrumbur út úr ykkar eigin auga? ⁵ Þið hræsnarar, fyrst fjarlægjið þið trjádrumbinn úr ykkar eigin auga og þá munið þið sjá skýrt til að fjarlægja tréflísina úr augum systkina ykkar.

⁶ Ekki gefa hundum það sem er heilagt og ekki kasta perlum ykkar fyrir svínin. Ef þið gerið það munu þau troða perlurnar undir fótunum á sér, snúa sér við, og rífa þig í sig líka.

⁷ Þið munuð fá það sem þið biðjið um. Leitið og þið munuð finna, bankið og það mun verða opnað fyrir ykkur. ⁸ Því öll sem biðja fá það sem þau biðja um, þau sem leita finna það sem þau leita að og það mun verða opnað fyrir þeim sem banka. ⁹ Hvert ykkar myndi gefa barninu sínu stein þegar það biður um brauð? ¹⁰ Eða ef það biður um fisk, gefa því þá snák? ¹¹ Ef þið sem eruð vond, hafið vit á að gefa börnum ykkar góðar gjafir, hversu miklu betri gjafir mun þá Faðirinn á himnum gefa þeim sem biðja hann?

¹² Þið skuluð alltaf gera það fyrir annað fólk sem þið viljið að það geri fyrir ykkur. Þetta er kjarni alls þess sem er í lögbókunum og spádómsbókunum.

¹³ Farið inn um þrönga hliðið. Því hliðið sem leiðir til glötunar er vítt og vegurinn sem liggur þangað er breiður og það er margt fólk sem gengur þar inn. ¹⁴ En lágt og mjótt er hliðið sem leiðir ykkur til lífsins og fátt fólk mun finna það.

¹⁵ Varið ykkur á falsspámönnum. Þeir koma til ykkar klæddir eins og lömb en innanundir eru þeir gráðugir úlfar. ¹⁶ Þið þekkið þá af ávöxtunum. Týnir fólk vínber af þyrnirunnum eða fíkjur af þistlum? ¹⁷ Á sama hátt ber gott tré góðan ávöxt, en vont tré ber vondan ávöxt. ¹⁸ Gott tré getur ekki borið vondan ávöxt og vont tré getur ekki borið góðan ávöxt. ¹⁹ Öll tré sem bera ekki góðan ávöxt eru hoggin niður og kastað í eldinn. ²⁰ Þið getið þekkt þá af ávöxtunum.

²¹ Það munu ekki allir ganga inn í konungsríki himinsins sem segja við mig „Herra, herra!“, heldur einungis þau sem gera vilja Föður míns sem er á himnum. ²² Á þeim degi mun margt fólk segja við mig „Herra, herra, spáðum við ekki í þínu nafni og rákum við ekki út djöfla í þínu nafni, og gerðum við ekki kraftaverk í þínu nafni?“ ²³ En ég mun svara þeim „Ég þekkti ykkur aldrei. Farið frá mér löngleysingar!“

²⁴ Öll þau sem heyra það sem ég segi og setja það í framkvæmd eru eins og vitri maðurinn sem byggði hús sitt á bjargi. ²⁵ Það byrjaði að rigna og vatnsflaumurinn jókst og vindarnir blésu og börðu á húsinu en samt féll það ekki, því það var byggt á bjargi. ²⁶ En öll þau sem heyra orð mín og hlýða þeim ekki eru eins og kjáninn sem byggði húsið sitt á sandi. ²⁷ Það byrjaði að rigna og vatnsflaumurinn jókst og vindarnir blésu og börðu á húsinu og það féll með miklum látum.“

²⁸ Þegar Jesú hafði lokið við að flytja þessa ræðu var mannfjöldinn þrumu lostinn yfir kenningum hans. ²⁹ Hann kenndi ekki eins og lögmálskennararnir kenndu, heldur eins og sá sem hefur vald.

Áttundi kafli

¹ Þegar Jesú gekk niður af fjallinu fylgdi honum mikill mannfjöldi. ² Maður með holdveiki féll fyrir fætur hans og sagði „Herra, ef þú vilt, getur þú gert mig hreinan?“. ³ Jesú rétti út höndina, snerti manninn og sagði „Ég vil, vertu hreinn!“ Og holdsveiki maðurinn hreinsaðist. ⁴ Jesú sagði þá við hann „Ekki segja neinum frá þessu. En farðu og sýndu þig prestunum og berðu fram gjöf eins og Móse skipaði fyrir um, þeim til vitinsburðar.“

⁵ Þegar Jesú kom til Kapernám, kom foringi rómverskrar herdeildar og sárbændi

hann um hjálp, ⁶ „Herra, þjónn minn liggur lamaður heima, hræðilega kvalinn“. ⁷ Jesú sagði „Ég skal koma og lækna hann“. ⁸ Herdeildarforinginn svaraði „Herra, ég er ekki þess verður að þú komir undir mitt þak. Segðu bara orðin og þjónn minn mun lækna. ⁹ Ég veit þetta því ég er undir stjórn annarra en ég ræð líka yfir hundrað mönnum. Ég segi þessum að fara og hann fer og segi við þennan að koma og hann kemur. Ég segi þjóni mínum að gera eitthvað og hann gerir það.“

¹⁰ Þegar Jesú heyrði þetta undraðist hann og sagði við þau sem fylgdu honum „Ég segi ykkur satt að ég hef ekki fundið þvílíka trú neins staðar í Ísrael. ¹¹ Ég segi ykkur að margt fólk mun koma úr austri og vestri og sitja til borðs með Abraham, Ísak og Jakob í konungsríki himinsins ¹² á meðan erfingjum þeirra verður kastað út í myrkrið, þar sem verður grátur og gnístran tanna.“ ¹³ Og Jesú sagði þá við herdeildarforingjann „Farðu aftur heim. Þú hefur uppskorið í samræmi við trú þína.“ Og þjónninn læknaðist á þeirri stundu.

¹⁴ Jesú fór heim til Péturs og sá að tengdamóðir hans lá í rúminu með sóttthita. ¹⁵ Jesú snerti hönd hennar og hitinn fór úr henni. Hún stóð upp og útbjó mat handa honum.

¹⁶ Þá um kvöldið kom margt fólk sem var haldið illum öndum til Jesú. Hann rak út illu andana með orðum og læknaði öll þau sem voru veik. ¹⁷ Þetta uppfyllti spádóminn sem Jesaja ritaði „Hann tók á sig veikindi okkar og bar í burtu sjúkleika okkar“.

¹⁸ Þegar Jesú sá mannfjöldann í kringum sig, sagði hann lærisveinum sínum að róa yfir vatnið. ¹⁹ Þá kom lögmálskennari til hans og sagði „Kennari, ég skal fylgja þér hvert sem þú ferð“. ²⁰ Jesú svaraði „Refir eiga greni, fuglar búa til hreiður en Mannssonurinn á hvergi höfði sínu að halla“. ²¹ Annar lærisveinn sagði „Herra, leyfðu mér að fara fyrst og jarða föður minn“. ²² En Jesú sagði við hann „Fylgdu mér og láttu hin dánunni jarða þau dánunni“.

²³ Jesú fór þá um borð í bátinn og lærisveinarnir fylgdu á eftir. ²⁴ Skyndilega reið yfir ofsafenginn stormur og öldurnar brotnuðu yfir bátinn. En Jesú svaf. ²⁵

Lærisveinarnir vöktu hann og sögðu „Herra, bjargaðu okkur. Við förumst!“ ²⁶ Jesú svaraði „Af hverju eruð þið hræddir? Þið hafið svo litla trú!“ Jesú stóð upp og hastaði á storminn og vatnið og allt féll í dúnalogn.

²⁷ Lærisveinarnir voru forviða og spurðu „Hvers konar maður er þetta? Meiraðsegja vindar og vatn hlýða honum!“

²⁸ Þegar þeir komu að landi í byggð Gadarena, hinum megin við vatnið, mættu þeim tveir menn haldnir illum öndum sem höfðu komið úr gröfunum. Þeir voru svo ofbeldisfullir að enginn gat farið þar um. ²⁹ Þeir öskruðu „Hvað viltu okkur sonur Guðs? Ertu kominn til að láta okkur þjást fyrir tímann?“ ³⁰ Spölkorn frá þeim var stór svínahjörð á beit ³¹ og illu andarnir grátbáðu Jesú „Ef þú rekur okkur út, sendu okkur þá í svínin“. ³² Jesú sagði við þá „Farið!“ Og þeir fóru út af manninum og fóru

í svínin. Öll hjörðin hljóp þá niður brattann, ofan í vatnið og drukknaði. ³³ Svínahirðarnir hlupu inn í bæinn og sögðu fólki frá öllu því sem hafði gerst og frá andsetnu mönnunum. ³⁴ Þá kom allur bærinn til Jesú og þegar þau sáu hann, báðu þau hann að fara í burtu frá sér.

Níundi kafli

¹ Jesú fór um borð í bátinn og fór yfir til heimabæjar síns. ² Þar var borinn til hans lamaður maður sem lá á teppi. Þegar Jesú sá trú þeirra sagði hann við lamaða manninn „Ekki óttast barnið mitt, syndir þínar eru fyrirgefna.“ ³ Við að heyra þetta sögðu nokkrir lögmálskennarar með sjálfum sér „Þetta er guðlast!“ ⁴ Jesú vissi hvað þeir voru að hugsa og sagði „Af hverju leyfið þig illar hugsanir í hjörtum ykkar? ⁵ Því hvort er auðveldara, að segja „Syndir þínar eru fyrirgefna“ eða „Stattu upp og gakktu“? ⁶ En ég vil að þið vitið að Mannssonurinn hefur vald á jörðu til að fyrirgefa syndir.“ Jesú sagði þá við lamaða manninn „Stattu upp, taktu teppið og farðu heim“. ⁷ Þá stóð maðurinn upp og fór heim. ⁸ Þegar fólkið sá þetta urðu þau furðu lostin og lofsungu Guð, sem hafði gefið manni slíkt vald.

⁹ Jesú hélt áfram göngunni og sá mann sem hét Matthías, hann sat á skrifstofunni sem innheimtir skatta. „Fylgdu mér“ sagði Jesú við hann og Matthías stóð upp og fylgdi honum. ¹⁰ Þá um kvöldið snæddu Jesú og lærisveinarnir heima hjá Matthíasi. Margir skattinnheimtumenn og syndarar voru þar líka. ¹¹ En þegar farísarnir sáu þetta spurðu þeir lærisveinana „Af hverju borðar kennarinn ykkar með slíkum óþjóðalýð?“ ¹² Þegar Jesú heyrði þetta sagði hann „Það eru ekki hin heilbrigðu sem þurfa lækni, heldur þau sem eru veik.“ ¹³ En farið og rannsakið hvað þetta þýðir „Ég vil miskunnsemi, ekki fórnir“. Því ég er ekki kominn til að kalla réttláta, heldur syndara“.

¹⁴ Lærisveinar Jóhannesar skírara komu og spurðu Jesú „Hvernig er það, við og farísarnir föstum oft, en lærisveinar þínir fasta aldrei?“ ¹⁵ Jesú svaraði „Af hverju ættu gestir brúðgumans að syrgja þegar brúðguminn er ennþá hjá þeim? Það mun koma sá tími að brúðguminn mun verða tekinn í burtu frá þeim, þá munu þeir fasta.“ ¹⁶ Engin saumar nýja bót á gömul klæði. Því nýja bótin myndi hlaupa og rifna af gömlu klæðunum, sem væru þá með stærra gati en áður. ¹⁷ Og hver hellir nýju víni í gamlar vín húðir? Ef það væri gert myndi húðin rifna og vínið fara til spillis og vín húðin væri ónýtt. Nei, nýtt vín er sett í nýjar vín húðir, þá rifna þær ekki og vínið fer ekki til spillis.“

¹⁸ Á meðan Jesú var að segja þetta, kom til hans yfirmaður samkomuhúss Gyðinga á staðnum, kraup fyrir framan hann og sagði „Dóttir mín var að deyja, en ef þú kemur og leggur hönd þína á hana, þá mun hún lifa.“ ¹⁹ Jesú stóð upp og fór með honum ásamt lærisveinum sínum. ²⁰ Á leiðinni kom kona sem hafði verið á blæðingum í tólf ár fyrir aftan hann og snerti kyrtilfald hans ²¹ því hún hugsaði með sér „Bara ef ég gæti snert kyrtilfaldinn hans, þá mun ég lækna.“ ²² Jesú snéri sér við og sá hana og sagði „Ekki óttast dóttir, trú þín hefur læknað þig“. Og konan læknaðist um leið.

²³ Þegar Jesú kom inn til samkomustjórans heyrði hann sorgarlæti. ²⁴ Hann sagði „Farið í burtu, stúlkan er ekki dáin heldur sofandi“. En þau hlógu að honum. ²⁵ Þegar fólkið var farið, fór Jesú og tók í hönd stúlkunnar og hún stóð upp. ²⁶ Fréttirnar af þessu bárust um allt héraðið.

²⁷ Jesú hélt áfram og tveir blindir menn eltu hann hrópandi „Sýndu okkur miskunn sonur Davíðs“. ²⁸ Þegar hann var kominn í húsið þar sem hann dvaldi, komu blindu mennirnir til hans og hann spurði þá „Trúið þið að ég geti læknað ykkur?“ Þeir svöruðu „Já, herra“. ²⁹ Þá snerti hann augu þeirra og sagði „Vegna trúar ykkar mun það gerast“. ³⁰ Augu þeirra opnuðust og þeir sáu. Jesú sagði þá við þá alvarlegur í bragði „Ekki segja neinum frá þessu“. ³¹ En í stað þess að gera það fóru þeir út um allt og sögðu öllum frá því sem hafði gerst. ³² Þegar mennirnir sem voru blindir voru að fara, var komið með mann til Jesú sem var andsetinn og gat ekki talað. ³³ Jesú rak út illa andann og maðurinn gat talað. Mannfjöldinn sagði þá forviða „Ekkert slíkt hefur nokkurn tíma sést í Ísrael“. ³⁴ En farísarnir sögðu „Hann rekur út illa anda með hjálp herra illra anda“.

³⁵ Jesú fór um bæi og þorp og kenndi í samkomuhúsum Gyðinga og flutti fólki gleðifréttirnar um konungsríkið og læknaði alla veiki og sjúkleika. ³⁶ Þegar hann sá mannfjöldann, vorkenndi hann þeim, því þau voru svo ringluð og hjálparvana, eins og kindur án hirðis. ³⁷ Hann sagði við lærisveina sína „Uppskeran er mikil en verkamennirnir fáir. ³⁸ Biðjið því herra uppskerunnar að senda verkamenn á akurinn.“

Tíundi kafli

¹ Jesú kallaði saman lærisveinana tólf og gaf þeim vald til að lækna fólk og reka út óhreina anda.

² Þetta eru nöfn lærisveinanna tólf: Fyrstur er Símon kallaður Pétur, og bróðir hans Andrés, Jakob sonur Sebeda og bróðir hans Jóhannes, ³ Filipus, Bartólómus, Tómas, Matthías skattinnheimtumaður, Jakob Alfeusson, Þaddíus, ⁴ Símon úr sjálfstæðisreglunni og Júda Ískaríot, sá sem sveik hann.

⁵ Jesú sendi þá út og gaf þeim þessar leiðbeiningar „Ekki fara til heiðingjanna eða til neins bæjar í Samaríu ⁶ heldur einungis til týndra sauða af Ísraelsætt. ⁷ Farið og tilkynnið þeim að konungsríki himinsins sé á leiðinni.

⁸ Læknið veika, reisið dána upp frá dauðum, hreinsið holdsveika, rekið út djöfla. Án gjalds fenguð þið þetta vald, án gjalds skuluð þið nota þetta vald. ⁹ Ekki taka með einn smápening í pyngjunni, ekki gull eða silfur eða brons.

¹⁰ Ekki taka með ykkur tösku, eða auka skyrtu eða skó eða staf. Því sá sem vinnur á skilið laun. ¹¹ Þegar þið farið í bæ eða þorp spyrjið þá hver séu þar verðug, og dveljið hjá þeim þartil þið farið þaðan.

¹² Þegar þið komið inn á heimili skuluð þið blessa það með friði. ¹³ Ef það reynist vera verðugt heimili, látið þá blessunina standa, en ef það er það ekki, skuluð þið taka friðinn til baka.

¹⁴ Ef einhver bær eða heimili, neitar að taka við ykkur, farið þá þaðan og dustið

rykið af fótum ykkar. ¹⁵ Ég segi ykkur satt að dómsdagur verður þolanlegri fyrir Sódómu og Gómorru, en fyrir þann bæ.

¹⁶ Ég sendi ykkur út eins og kindur meðal úlfa. Þið þurfið þess vegna að vera jafn slyngir og höggormar og eins saklausir og dúfur. ¹⁷ Farið varlega, því sumt fólk mun vilja færa ykkur yfirvöldum og láta híða ykkur í samkomuhúsunum. ¹⁸ Vegna mín munuð þið vera færðir fyrir framan ríkisstjóra og kónga til að vitna um mig fyrir þeim og heiðingjunum. ¹⁹ En þegar þið verðið handteknir ekki hafa áhyggjur af því hvað þið munuð segja. Þegar kemur að því, mun ykkur verða gefin orðin sem þið þurfið. ²⁰ Því það eru ekki þið sem talið, heldur andi frá Föðurnum, sem talar í gegnum ykkur. ²¹ Bróðir mun svíkja bróður í dauðann og faðir barnið sitt, börn munu rísa upp gegn foreldrum sínum og fá þau dæmd til dauða. ²² Og allt fólk mun hata ykkur vegna mín, en þeim sem standast þolraunina, allt til enda, mun vera bjargað. ²³ Þegar þið eruð ofsóttir á einum stað, flýið þá á annan. Ég segi ykkur satt, þið munuð ekki ná að fara til allra borga Ísrael áður en Mannssonurinn kemur. ²⁴ Nemandinn er ekki kennaranum æðri, né heldur er þjónn æðri herra sínum. ²⁵ Það er nóg fyrir nemandann að vera eins og kennarinn og fyrir þjóna að líkjast herra sínum. Ef herra hússins hefur verið kallaður herra djöfla, hvað haldið þið að undirmenn hans verði kallaðir? ²⁶ Verið því ekki vera hræddir við þau sem hóta ykkur, því ekkert er falið, sem verður ekki dregið í dagsljósið. Ekkert leyndarmál sem verður ekki upplýst. ²⁷ Segið það í dagsljósinu sem ég segi ykkur í myrkri. Það sem er hvíslað í eyru ykkar skuluð þið hrópa af húspökum.

²⁸ Ekki hræðast þau sem geta drepið líkamann en geta ekki snert lífsanda ykkar. Óttist frekar þann sem getur eytt bæði líkamanum og lífsandanum.

²⁹ Eru ekki tveir spörvar seldir fyrir einn smápening? En samt getur ekki einn einasti þeirra dottið til jarðar án þess að Faðirinn viti það. ³⁰ Jafnvel hárin á höfðinu á þér eru talin. ³¹ Óttist því ekki, því þið eruð miklu fremri fuglunum.

³² Þau sem játa að þekkja mig fyrir framan annað fólk, mun ég játa að ég þekki frammi fyrir Föðurnum á himnum, ³³ en þeim sem afneita mér fyrir framan annað fólk, mun ég afneita frammi fyrir Föðurnum á himnum.

³⁴ Ekki halda að ég komi með frið á jörðu. Ég kom ekki með frið, heldur sverð. ³⁵ Ég kom til að snúa manni gegn föður sínum, dóttur gegn móður sinni, tengdadóttur gegn tengdamóður. ³⁶ Óvinir ykkar munu verða í ykkar eigin húsi. ³⁷ Þau sem elska föður sinn eða móður sína meira en mig, eiga mig ekki skilið. Þau sem elska son sinn eða dóttur sína meira en mig, eiga mig ekki skilið. ³⁸ Hver sem tekur ekki upp sinn kross og fylgir mér, á mig ekki skilið. ³⁹ Þau sem reyna að finna lífið í þessum heimi munu týna því, en þau sem týna lífi sínu vegna mín í þessum heimi munu finna það. ⁴⁰ Þau sem bjóða ykkur velkomna, bjóða mig velkominn, og þau sem bjóða mig velkominn bjóða þann sem sendi mig velkominn. ⁴¹ Þau sem bjóða spámann velkominn sem spámann munu fá laun spámanns. Þau sem bjóða réttlátt fólk velkomið vegna réttlætis þeirra, munu fá laun réttlátrar manneskju. ⁴² Og ef einhver gefur glas af köldu vatni til eins af mínum minnstu lærisveinum, ég segi ykkur satt að sú manneskja mun ekki missa af laununum sínum.“

Ellefti kafli

¹ Þegar Jesú hafði gefið lærisveinunum tólf þessar leiðbeiningar, fór hann að flytja boðskapinn í nærliggjandi bæjum. ² Þegar Jóhannes skírari, sem var þá í fangelsi, heyrði um það sem Kristur gerði, sendi hann lærisveina sína ³ til að spyrja hann „Ert þú sá sem spáð var um eða eigum við von á öðrum?“ ⁴ Jesú svaraði „Farið og segið Jóhannesi það sem þið heyrið og sjáið: ⁵ blindir fá sjón, lamaðir ganga, holdsveikir hreinsast, heyrnalausir fá heyrnina, dánir rísa upp og fátækum eru fluttar gleðifréttir. ⁶ Blessuð eru þau sem hrasa ekki vegna mín.“

⁷ Þegar lærisveinar Jóhannesar voru að fara, talaði Jesú við mannfjöldann um Jóhannes „Hvað fóruð þið út í óbyggðirnar til að sjá? Strá sem vindurinn hreyfir? ⁸ Ef ekki það, hvað fóruð þið þá til að sjá? Mann klæddan í fín föt? Nei, þú finnur slíka í höllum kónga. ⁹ Segið mér þá hvað þið fóruð að sjá. Spámann? Já, og meira en spámann. ¹⁰ Jóhannes er maðurinn sem er talað um í spádómnum (Malakí) „Ég mun senda sendiboða minn sem mun undirbúa veginn fyrir mig“. ¹¹ Ég segi ykkur satt að enginn sem er fæddur af konu er meiri en Jóhannes skírari, en samt er sá minnsti í konungsríki himinsins meiri en hann. ¹² Frá dögum Jóhannesar skírara þar til nú, hefur konungsríki himinsins verið beitt ofbeldi og ofbeldisfullt fólk sækir á það. ¹³ Því allir spámennirnir og lagabækurnar sem voru fyrir tíma Jóhannesar, spáðu um þessa tíma. ¹⁴ Og ef þið getið tekið á móti því, þá er hann Elía, sem spáð var að myndi koma. ¹⁵ Hver sem hefur eyru, heyri.

¹⁶ Við hvað get ég líkt þessari kynslóð? Hún er eins og börn sem sitja á torginu kallandi ¹⁷ „Við lékum danslög fyrir ykkur og þið dönsuðuð ekki, við lékum sorgarlög og þið grétuð ekki“. ¹⁸ Jóhannes kom og át hvorki né drakk og fólk sagði „Hann er andsetinn“. ¹⁹ Mannssonurinn kemur svo og borðar bæði og drekkur og þau segja „Hann er átvagl og drykkjumaður, vinur skattinnheimtumanna og syndara“ Viskan sannast á verkum sínum.“

²⁰ Þá ávítaði Jesú borgirnar þar sem hann hafði framkvæmt flest kraftaverk, því þær iðruðust ekki. ²¹ „Vei sé þér Kórasín! Vei sé þér Betsæda! Því ef kraftaverkin sem ég gerði hjá ykkur hefðu verið framkvæmd í Týrus og Sídon hefðu þær fyrir löngu klætt sig í sorgarföt og iðrast í sand og ösku. ²² En ég segi ykkur, það mun verða bærilegra fyrir Týrus og Sídon á dómsdegi en hjá ykkur. ²³ Og þú Kapernám, mun þér verða lyft til himna? Nei, þú munt fara í gröfina. Því ef kraftaverkin sem ég gerði hjá þér hefðu verið framkvæmd í Sódómu, stæði hún ennþá í dag. ²⁴ En ég segi ykkur, það mun verða bærilegra fyrir Sódómu á dómsdegi en hjá ykkur.“

²⁵ Þá sagði Jesú „Ég lofa þig Faðir, Drottinn himins og jarðar, því þú hefur falið þetta fyrir útlærðum spekingunum en sýnt þetta litlu börnunum. ²⁶ Já Faðir, það var það sem þú vildir gera. ²⁷ Faðir minn hefur treyst mér fyrir öllu. Enginn þekkir soninn nema Faðirinn og enginn þekkir Föðurinn nema sonurinn og þau sem sonurinn útvelur til að opinbera hann. ²⁸ Komið til mín, þið sem eruð þreytt og ég mun gefa ykkur hvíld. ²⁹ Takið byrði mína á herðar ykkar og lærið af mér, því ég er lítillátur og auðmjúkur í hjartanu og þið munuð fá hvíld fyrir sál ykkar. ³⁰ Því ok mitt er ljúft og byrði mín létt.

Tólfti kafli

¹ Um þetta leyti fór Jesú ásamt lærisveinum sínum, um kornakra á hvíldardegi. Lærisveinar hans voru svangir og týndu korn og átu. ² Þegar farísarnir sáu þetta sögðu þeir við hann „Sjáðu! Lærisveinar þínir eru að gera það sem er ólöglegt að gera á hvíldardegi!“ ³ Jesú svaraði „Hafið þið ekki lesið um það sem Davíð gerði þegar hann og menn hans voru svangir? ⁴ Hann fór inn í hús Guðs og hann og menn hans átu skoðunarbrauðin. Sem var ólöglegt fyrir alla nema prestana að borða. Eða hafið þið ekki lesið í lagabókunum að prestarnir vinna á hvíldardegi en eru samt án sakar? ⁶ Ég segi við ykkur, hér er meira en musterið. ⁷ Ef þið vissuð hvað þetta þýðir „Miskunnsemi vil ég, ekki fórnir“ þá hefðuð þið ekki ákært saklaust fólk. ⁸ Því Mannssonurinn er herra hvíldardagsins.“

⁹ Jesú fór þaðan og hélt í samkomuhúsið ¹⁰ og sá mann með visna hönd. Farísarnir vildu finna sök hjá Jesú og spurðu hann „Er það löglegt að lækna á hvíldardegi?“ ¹¹ Jesú svaraði þeim „Ef einhver á kind sem fellur í skurð á hvíldardegi, munuð þið ekki draga hana upp úr skurðinum? ¹² Hversu miklu mun merkilegri er manneskja en sauðkind? Því er það löglegt að gera góðverk á hvíldardegi.“ ¹³ Þá sagði Jesú við manninn með visnu höndina „Réttu út höndina“. Hann rétti út höndina og hún varð jafn heilbrigð og hin höndin hans. ¹⁴ En farísarnir gengu út og lögðu á ráðin, hvernig þeir gætu drepit Jesú. ¹⁵ Jesú vissi hvað þeir ætluðu sér og fór þaðan. Mikill mannfjöldi fylgdi honum og hann læknaði öll þau sem þurftu. ¹⁶ Hann varaði fólk við að segja öðrum frá sér. ¹⁷ Þetta uppfyllti spádóminn sem kom frá Jesaja: ¹⁸ „Hér er útvalinn þjónn minn, sá sem ég elska, sá sem ég er ánægður með, ég mun setja anda minn yfir hann og hann mun boða þjóðunum réttlæti. Hann mun ekki rífast eða öskra á götum úti. Hann mun ekki eyðileggja veikburða reyr, og hann mun ekki slökkva á flöktandi kerti, þar til hann hefur innleitt réttlætið með því að vinna sigur. ²¹ Þjóðirnar munu vona á nafn hans.“

²² Þá var komið með andsetinn mann, sem var bæði blindur og mállaus, til Jesú og hann læknaði manninn, sem gat þá bæði talað og séð. ²³ Þau sem sáu þetta voru furðu lostinn og sögðu „Getur verið að þetta sé sonur Davíðs?“ ²⁴ En þegar farísarnir heyrðu þetta sögðu þeir „Það er ekkert skrýtið að hann geti rekið út illa anda, enda fær hann vald sitt frá Satan, herra illra anda“. Jesú vissi hvað þeir hugsuðu og sagði við þá „Öll konungsríki sem standa í innbyrðis deilum, falla. Og allar borgir eða heimili sem standa í innbyrðis deilum munu gliðna í sundur. Ef Satan rekur Satan út, á hann í deilum við sjálfan sig, hvernig gæti konungsdæmi hans þá staðið? ²⁷ Og ef ég rek út illa anda með hjálp djöfulsins, með hjálp hvers reka ykkar menn illa anda út? Ykkar eigin menn sanna að þið hafið rangt fyrir ykkur. ²⁸ En ef það er andi Guðs sem hjálpar mér að reka út illa anda, þá er konungsríki Guðs nú þegar komið til ykkar. ²⁹ Því hver er svo sterkur að geta farið á heimili kraftajötuns og stolið eigum hans nema að binda fyrst jötuninn. Þá fyrst er hægt að stela eigum hans. ³⁰ Þau sem eru ekki með mér, eru á móti mér og þau sem vinna ekki með mér, vinna á móti mér. ³¹ Ég segi því við ykkur, allskonar syndir og guðlast er hægt að fyrirgefa, en guðlast gegn heilögum anda er ekki hægt að fyrirgefa. ³² Hver sá sem talar gegn

Mannssyninum mun verða það fyrirgefið en þau sem tala gegn heilögum anda mun ekki verða fyrirgefið. Hvorki í þessum heimi eða heiminum sem er á leiðinni.

³³ Þið þekkið tré af ávöxtum þess. Ef tré er gott ber það góðan ávöxt en ef tré er vont, ber það vandan ávöxt. ³⁴ Þið afkvæmi höggorma, hvernig getið þið sem eruð vond, sagt nokkuð gott? Því það sem er í hjartanu fer útum munninn. ³⁵ Góður maður ber fram góða hluti úr fjársjóði síns góða hjarta og vondur maður ber fram vonda hluti úr sínu vonda hjarta. ³⁶ En ég segi ykkur að öll munu þurfa að svara fyrir sín tómu orð á dómsdegi. ³⁷ Því af orðum ykkar munuð þið verða sýknuð, og af orðum ykkar munuð þið verða sakfelld.“

³⁸ Þá komu nokkrir farísar og lögmálskennarar og sögðu við hann „Kennari, leyfðu okkur að sjá tákn“. ³⁹ Jesú svaraði „Aðeins vond og ótrú kynslóð heimtar tákn! En eina táknið sem þið fáið er spámaðurinn Jónas. ⁴⁰ Því eins og Jónas var í maga stórfisksins í þrjá daga og þrjár nætur, mun Mannssonurinn verða þrjá daga og þrjár nætur í hjarta jarðarinnar. ⁴¹ Fólkið frá Nínevu mun rísa upp í dómnum ásamt þessari kynslóð og ákæra hana, því þau iðruðust við boðskap Jónasar. Nú er hér eitthvað sem er meira en Jónas. ⁴² Drottning Suðurlandsins mun rísa upp í dómnum ásamt þessari kynslóð og ákæra hana, því hún kom úr fjarlægju landi til að heyra speki Salómons, og hér er eitthvað sem er meira en Salómon. ⁴³ Þegar illur andi er rekinn út, ráfar hann um óbyggðir og leitar hvíldar sem hann finnur ekki. ⁴⁴ Þá segir illi andinn „Ég ætla að fara aftur í húsið sem ég dvaldi í“. Þegar hann kemur þangað finnur hann það tómt og þrifið. ⁴⁵ Þá fer hann og tekur sjö aðra anda sem eru enn verri en hann sjálfur og þeir fara og búa þar. Og ástandið á manneskjunni sem þarf að þola þetta verður enn verra en áður. Eins er farið með þessa vondu kynslóð.“

⁴⁶ Á meðan Jesú var að tala við fólkið, voru móðir hans og bræður fyrir utan og biðu eftir að fá að tala við hann. ⁴⁷ Einhver sagði við hann „Móðir þín og bræður þínir standa úti og vilja tala við þig“. ⁴⁸ Jesú svaraði „Hver er móðir mín og hverjir eru bræður mínir?“. ⁴⁹ Hann benti á lærisveina sína og sagði „Hér er móðir mín og bræður mínir, ⁵⁰ því þau sem gera vilja Föður míns eru bræður mínir, systur mínar, móðir mín.“

Þrettánda kafli

¹ Þennan sama dag fór Jesú út og settist við vatnið. ² Svo mikill mannfjöldi safnaðist saman í kringum hann, að hann þurfti að fara út á bát og sat þar meðan fólkið stóð á ströndinni. ³ Þá sagði hann þeim margt í dæmisögum til dæmis þetta: „Bóndi nokkur fór að sá fræjum. ⁴ Hann dreifði fræjunum og sum lentu á stígnum og fuglar átu þau. ⁵ Sum fræ lentu í möl þar sem var lítill jarðvegur. Þau fræ uxu hratt upp því að jarðvegurinn var svo grunnur. ⁶ En þegar sólin skein visnuðu plönturnar því þær höfðu engar rætur. ⁷ Önnur fræ lentu á meðal þyrna sem uxu og kæfðu plönturnar. ⁸ En önnur fræ lentu í frjósamri jörð og af þeim óx uppskera sem var hundraðfalt, sextíufalt eða þrjátíufalt það sem var sáð. ⁹ Hver sem hefur eyru, heyri.“

¹⁰ Lærisveinarnir komu til hans og spurðu „Af hverju talar þú við fólkið í dæmisögum?“ ¹¹ Jesú svaraði „Því ykkur hefur verið gefin vitneskjan um leyndarmál konungríki himinsins, en ekki þeim. ¹² Því hver sem hefur, mun fá meira, en hver sem hefur ekki, frá þeim verður tekið það sem þau þó hafa. ¹³ Þessvegna tala ég við þau í dæmisögum: Þau hafa sýn, en sjá ekki. Þau hafa heyrn, en heyra ekki og skilja ekki.“ ¹⁴ Þetta uppfyllir spádóm Jesaja „Þú munt heyra allt og skilja ekkert, þú munt sjá allt en skilja ekki neitt. ¹⁵ Því þetta fólk er með sigg á hjartanu. Þau heyra varla með eyrunum og þau hafa lokað augunum. Annars myndu þau sjá með augunum, heyra með eyrunum, skilja með hjartanu og snúa sér að mér og ég myndi lækna þau. ¹⁶ En blessuð séu augu ykkar því þau sjá, og eyru ykkar því þau heyra. ¹⁷ Ég segi ykkur satt að margir spámenn og margt réttlátt fólk þyrsti í að sjá það sem þið sjáið en fengu ekki að sjá það, og heyra það sem þið heyrið en fengu ekki að heyra það. ¹⁸ Hlustið á hvað dæmisagan þýðir um manninn sem sáði í akur. ¹⁹ Fræin sem lentu á stígnum, tákna þau sem heyra fréttirnar af konungsríkinu og skilja þær ekki. Þá kemur hið illa og hremmir fræin sem var sáð í hjarta þeirra. ²⁰ Fræin sem lentu í grýtta jörð tákna þau sem heyra orðið og taka því um leið með fögnuði ²¹ en þar sem þau hafa ekki neinar rætur endast þau ekki. Þau falla frá trúnni um leið og það kemur eitthvað uppá eða ofsóknir hefjast vegna orðsins. ²² Fræin sem féllu meðal þyrnanna tákna þau sem heyra orðið, en jarðneskar áhyggjur og eftirsókn í peninga kæfir fræið, þannig það ber engan ávöxt. ²³ En fræin sem falla í frjósama jörð tákna þau sem heyra orðið og skilja það. Þau bera ávöxt sem er hundraðfalt, sextíufalt eða þrjátíufalt það sem var sáð.“

²⁴ Hér er önnur dæmisaga sem Jesú sagði „Konungsríki himinsins er eins og maður sem sáði góðum fræjum í akur sinn. ²⁵ En meðan fólk svaf kom óvinur hans og sáði arfa í akurinn og læddist svo í burtu. ²⁶ Þegar hveitið byrjaði að spíra, óx arfinn með ²⁷ og þjónar mannsins komu og spurðu „Herra, sáðir þú ekki góðu fræjunum í akurinn? Hvaðan kom þetta illgresi?“ ²⁸ Hann svaraði „Þetta hefur óvinur minn gert“. Þjónarnir spurðu þá „Viltu að við förum og reytum arfann?“ ²⁹ „Nei, því þá mynduð þið rífa upp hveitið með,“ svaraði hann, ³⁰ „Látið bæði vaxa saman og þegar við skerum upp munum við flokka hveitið frá arfanum og brenna arfann í eldi, en safna hveitinu í hlöðuna“.

³¹ Jesú sagði þeim aðra dæmisögu „Konungsríki himinsins er eins og sinnepsfræ sem maður tók og gróðursetti í akurinn sinn. ³² Þó sinnepsfræið sé minnsta fræið af öllum fræjum, þá verður það stærst meðal plantna og vex upp í að vera tré þar sem fuglar koma og gera sér hreiður í greinum þess.“

³³ Jesú sagði þeim aðra dæmisögu „Konungsríki himinsins er eins og súrdeig sem kona tók og bjó til brauð. Jafnvel þó hún hafi bara sett smá súrdeig í þrjátíu kíló af hveiti, þá vann súrdeigið sig í gegnum allt hveitið.“

³⁴ Jesú sagði alla þessa hluti í dæmsögum og ekkert sagði hann við fólkið án þess að nota dæmisögur. ³⁵ Þannig var það uppfyllt sem ritað er í Sálmunum „Ég mun tala í dæmisögum og segja frá hlutum sem hafa verið faldir síðan alheimurinn var

skapaður“.

³⁶ Þá fór Jesú frá mannfjöldanum og hélt inn. Lærisveinar hans spurðu hann um merkingu dæmisögunnar um arfann á akrinum. ³⁷ Jesú svaraði „Mannssonurinn er garðyrkjubóndinn sem gróðursetur góðu fræin. ³⁸ Akurinn er heimurinn og góðu fræin eru fólk konungsríkisins. Arfinn er fólk hins illa ³⁹ og óvinurinn sem gróðursetur arfann er djöfullinn. Uppskeran er endalok þessa heims og verkamenn uppskerunnar eru englar. ⁴⁰ Arfinn er reyttur og kastað í eld, eins verður það við lok þessa heims. ⁴¹ Mannssonurinn mun senda út engla sína og þeir munu reyta arfann úr konungsríkinu, allt sem veldur synd og gerir illt. ⁴² Þeir munu kasta því í eldofninn þar sem verður grátur og gnístran tanna. ⁴³ Þá munu hin réttlátu skína eins og sól í konungsríki Föðurs þeirra. Hver sem hefur eyru, heyri.

⁴⁴ Konungsríki himinsins er eins og fjársjóður sem er falinn á engi. Þegar maður einn fann hann, faldi hann fjársjóðinn aftur, fór og seldi allt sem hann átti og keypti akurinn. ⁴⁵ Eins er konungsríki himinsins eins og kaupmaður sem leitar að perlum. ⁴⁶ Þegar hann finnur verðmætustu perluna fer hann í burtu, selur allt sem hann á og kaupir hana. ⁴⁷ Enn er konungsríki himinsins eins og net sem var lagt í vatn og veiddi allskonar fiska. ⁴⁸ Þegar netið var orðið fullt dróu veiðimennirnir það að landi settust niður og flokkuðu góðu fiskana frá og hentu vondu fiskunum.

⁴⁹ Þannig verður þetta við lok þessa heims. Englar munu koma og flokka vont fólk frá réttlátu ⁵⁰ og kasta hinum vondu í eldofninn. Þar verður grátur og gnístran tanna. ⁵¹ Hafið þið skilið þetta allt?“ spurði Jesú. „Já“ svöruðu lærisveinarnir.

⁵² Jesú sagði við þá „Þannig er kennari í Lögmálinu sem er orðinn nemandi konungsríki himinsins eins og húsbóndi sem býður fram úr fjársjóðskistu sinni, bæði ný verðmæti og gömul.“ ⁵³ Þegar Jesú hafði lokið við að segja þessar dæmisögur, fór hann þaðan. ⁵⁴ Jesú kom í heimabæ sinn og kenndi fólkinu í samkomuhúsinu sem spurði furðu lostið. „Hvaðan kom þekking þessa manns og hvaðan koma þessi kraftaverk? ⁵⁵ Er þetta ekki smiðssonurinn. Er móðir hans ekki María og eru ekki bræður hans Jakob, Jósef, Símon og Júda? ⁵⁶ Búa systur hans ekki hérna? Hvaðan kom þekking þessa manns?“ ⁵⁷ Fólkið reiddist honum og trúði ekki á hann. En Jesú sagði við þau „Spámanni er allstaðar vel tekið, nema í sinni heimabyggð“.

⁵⁸ Og hann gerði ekki mörg kraftaverk þar, því fólkinu skorti trú.

Fjórtándi kafli

¹ Þegar Heródes, sem stjórnaði Galíleu, heyrði um Jesú ² sagði hann við þjóna sína „Þetta hlýtur að vera Jóhannes skírari risinn upp frá dauðum. Það útskýrir þessi kraftaverk hans.“ ³ Heródes hafði látið handtaka og fangelsa Jóhannes vegna Heródísar, eiginkonu Filipusar, bróður Heródesar. ⁴ Því Jóhannes hafði sagt við hann „Það er ólöglegt fyrir þig að taka hana sem konu.“ ⁵ Heródes vildi drepa Jóhannes, en hann var hræddur við fólkið, því það taldi Jóhannes vera spámann. ⁶ Á afmælisdegi Heródesar, dansaði dóttir Heródísar fyrir gestina og það gladdi Heródes ⁷ svo að hann sór henni eið að gera hvað sem hún bæði hann um. ⁸ Að

áeggjan móður sinnar sagði hún „Ég vil fá höfuð Jóhannesar skírara á fati“. ⁹ Kóngurinn sá eftir því sem hann hafði sagt en vegna þess að hann sór eið og vegna gestanna, fyrirskipaði hann að ósk hennar skyldi uppfyllt. ¹⁰ Jóhannes var hálshöggvinn í fangelsinu og ¹¹ höfuð hans var borið inn á fati og gefið stúlkunni, sem bar það til móður sinnar.

¹² Lærisveinar Jóhannesar komu, tóku líkið og grófu það. Síðan fóru þeir og fluttu Jesú fréttirnar. ¹³ Þegar Jesú heyrði hvað hafði gerst fór hann út á bát og fór á afvikinn stað þar sem hann gat verið einn. Þegar fólk heyrði af því elti það hann fótgangandi úr nærliggjandi byggðum. ¹⁴ Þegar Jesú kom að landi og sá mannfjöldann, vorkenndi hann þeim og læknaði þau sem þurftu.

¹⁵ Þegar það var komið kvöld komu lærisveinarnir til Jesú og sögðu „Við erum langt frá mannabyggðum og það er orðið áliðið. Sendu mannfjöldann í burtu svo þau geti farið til byggða og keypt sér mat.“ ¹⁶ Jesú svaraði „Þau þurfa ekki að fara neitt, gefið þeim sjálfir mat“. ¹⁷ Þeir svöruðu „Við höfum bara fimm brauð og tvo fiska“. ¹⁸ „Komið með það til mín,“ svaraði Jesú. ¹⁹ Hann sagði fólkinu að setjast niður í grasið og tók brauðin fimm og fiskana tvo, leit upp til himna, þakkaði Guði og braut brauðið. Síðan rétti hann lærisveinunum matinn og þeir dreifðu honum til mannfjöldans. ²⁰ Þau átu sig öll södd og lærisveinarnir tóku saman tólf körfur af afgöngum. ²¹ Fjöldi þeirra sem át var um fimm þúsund karlmenn, auk kvenna og barna.

²² Strax eftir þetta lét Jesú lærisveinana fara um borð í bátinn og halda yfir vatnið, á meðan hann sendi fólkið heim. ²³ Þegar því var lokið fór Jesú upp í fjallshlíð til að vera einn og biðja. Síðar þá um nóttina var hann þar ²⁴ en á sama tíma voru lærisveinarnir í vandræðum út á vatninu því stormur reið yfir og þeir börðust við öflugt öldurót. ²⁵ Rétt fyrir dögum fór Jesú út á vatnið til þeirra, gangandi á vatninu. ²⁶ Þegar lærisveinarnir sáu hann ganga á vatninu urðu þeir skelfingu lostnir. „Þetta er draugur!“ æptu þeir óttaslegnir. ²⁷ En Jesú sagði við þá „Ekki hafa áhyggjur. Þetta er ég. Ekki vera hræddir.“ ²⁸ Pétur svaraði „Herra, ef þetta ert þú skipaðu þá fyrir um að ég fari út á vatnið með þér.“ ²⁹ Jesú sagði honum að koma og Pétur fór út á vatnið og gekk á vatninu í áttina að Jesú. ³⁰ En þegar hann sá vindinn varð hann hræddur og fór að sökkva. „Herra, bjargaðu mér!“ æpti hann upp yfir sig. ³¹ Jesú rétti honum höndina, greip hann og sagði „Þú trúlitli, hvers vegna efaðist þú?“

³² Þeir klifruðu um borð í bátinn og vindurinn hætti að blása. ³³ Þá lofsungu lærisveinarnir Jesú og sögðu „Þú ert svo sannarlega sonur Guðs!“

³⁴ Þeir héldu áfram yfir vatnið og komu að landi í Genesaret. ³⁵ Og þegar íbúar þar sáu að þetta var Jesú, sendu þeir boð um allar nærliggjandi sveitir og fljótlega fór fólkið að bera til hans öll þau sem voru veik og sjúk. ³⁶ Þau sárbaðu hann að leyfa þeim sem voru veik að fá að snerta faldinn á kyrtlinum hans og öll þau sem snertu hann læknuðust.

Fimmtánda kafli

¹ Þá komu frá Jerúsalem, nokkrir farísar og lögmálskennarar og spurðu Jesú ² „Af hverju brjóta lærisveinar þínir hefðir forfeðranna? Þeir þvo ekki hendurnar áður en þeir borða brauðið.“ ³ Jesú svaraði þeim „Og af hverju brjótið þið lög Guðs til að halda í þessar sömu hefðir? ⁴ Því Guð sagði „Heiðraðu föður þinn og móður þína,“ og „Hver sem bölvar föður sínum eða móður, skal tekinn af lífi“. ⁵ En þið segið að það sé í góðu lagi að fólk segi við foreldra sína „Ég get ekki hjálpað ykkur vegna þess að ég er búinn að lofa Guði þeim peningum sem ég hefði getað hjálpað ykkur með.“ ⁶ Á þann hátt segið þið að það sé í lagi að heiðra ekki foreldra sína. Þannig hunsið þið lög Guðs til að halda í ykkar eigin hefðir. ⁷ Þið hræsnarar! Jesaja hafði rétt fyrir sér þegar hann sagði um ykkur ⁸ „Þessi lýður heiðrar mig með munninum en hjörtu þeirra eru langt frá mér. ⁹ Tilbeiðsla þeirra er gagnslaus, kennandi manngerðar reglur eins og þær hafi komið frá Guði.““ ¹⁰ Jesú sagði fólkinu að koma til sín og sagði „Hlustið og skiljið. ¹¹ Það sem fer inn um munninn gerir fólk ekki óhreint, en það sem kemur út um munninn, það er það sem óhreinkar fólk.“ ¹² Þá komu lærisveinarnir til hans og spurðu „Gerir þú þér grein fyrir því að þú móðgaðir farísana?“ ¹³ Jesú svaraði „Allar plöntur sem eru ekki gróðursettar af Föður mínum, verða rifnar upp með rótum. ¹⁴ Hunsið þá því þeir eru blindir leiðsögumenn blinds fólks. Ef blindur leiðir blindan detta báðir ofan í skurð.“

¹⁵ Pétur sagði þá „Útskýrðu þessa dæmisögu fyrir okkur“. ¹⁶ „Skiljið þið ekki ennþá?“ spurði Jesú þá. ¹⁷ „Skilurðu ekki að það sem fer inn í munninn, fer svo í magann og svo út úr líkamanum? ¹⁸ En það sem kemur út um munninn kemur úr hjartanu, og það óhreinkar fólk. ¹⁹ Því að úr hjartanu koma illar hugsanir, lygar, illt tal, þjófnaður, lauslæti, hórdómur og morð. ²⁰ Þetta er það sem óhreinkar fólk. En að matast með óþvegnum höndum, það óhreinkar ekki nokkurra manneskju.“

²¹ Þegar Jesú fór frá Galíleu fór hann norður til Týrus og Sídon. ²² Kanversk kona sem var þaðan, kom hrópanði til hans „Herra, sonur Davíðs, sýndu mér miskunn! Dóttir mín er haldin illum anda sem kvelur hana ægilega.“ ²³ Jesú svaraði ekki einu orði, því komu lærisveinar til hans og lögðu hart að honum „Sendu hana í burtu, því hún eltir okkur hrópanði“. ²⁴ Jesú svaraði „Ég er bara sendur til týndra sauða af ætt Ísraels“. ²⁵ Konan kom og féll fram fyrir honum og sagði „Herra, hjálpaðu mér!“ ²⁶ Jesú svaraði „Það er ekki gott að taka brauð barnanna og kasta því fyrir hundana“. ²⁷ Konan svaraði „Satt er það, en jafnvel hundarnir borða mylsnuna sem dettur af borði húsbóndans“. ²⁸ Þá sagði Jesú við hana „Kona, þú hefur mikla trú! Það sem þú vilt hefur gerst.“ Dóttir hennar læknaðist á þeirri stundu.

²⁹ Jesú fór þaðan og snéri aftur til Galíleu. Hann fór upp í fjallshlíð og settist niður. ³⁰ Mikill mannfjöldi kom til hans með lamað fólk, blinda, örkumla, mállausa og marga aðra og lögðu við fætur hans og Jesú læknaði þau. ³¹ Fólkið varð furðu lostið þegar þau sáu mállausa tala, örkumla heilbrigða, lamaða ganga og blinda sjáandi. Og þau lofuðu Guð Ísraels.

³² Jesú kallaði saman lærisveinana og sagði „Ég vorkenni þessu fólki. Þau hafa verið hjá mér í þrjá daga og hafa ekkert að éta. Ég vil ekki senda þau svöng í burtu, því þá gætu þau hnigið niður á leiðinni.“ ³³ Lærisveinar hans svöruðu „Hvar, á svo afskekktum stað, gætum við fengið mat fyrir allt þetta fólk?“ ³⁴ „Hversu mörg brauð hafið þið“ spurði Jesú. „Sjö og nokkra smáfiska“ svöruðu þeir. ³⁵ Jesú sagði mannfjöldanum að setjast á jörðina ³⁶ og tók brauðin sjö og fiskana og þegar hann hafði þakkað Guði, braut hann brauðið og rétti lærisveinunum og þeir réttu fólkinu matinn. ³⁷ Þau borðuðu öll og urðu södd. Þegar allir höfðu lokið sér af, söfnuðu lærisveinarnir saman sjö körfum, fullum af afgangum. ³⁸ Fjögur þúsund karlmenn átu þennan dag, auk kvenna og barna.

³⁹ Þegar Jesú hafði sent fólkið í burt fór hann um borð í bát og hélt til Magadan.

Sextándi kafli

¹ Nú komu farísar og saddúkar til Jesú og reyndu hann með því að biðja hann um tákni af himnum. ² Jesú svaraði „Á kvöldin segið þið „Það verður nú gott veður, því himinninn er rauður“ ³ og á morgnana segið þið „Í dag verður stormur því himinninn er rauður og það er skýjað“. Þið getið lesið í himininn en þið kunnið ekki að lesa í tákni tímanna. ⁴ Vond og ótrú kynslóð heimtar tákni, en eina táknið sem þið fáið er tákni Jónasar.“ Jesú fór þá í burtu frá þeim.

⁵ Þegar þeir voru komnir út á vatnið, áttuðu lærisveinarnir sig á því að þeir höfðu gleymt að taka með sér brauð. ⁶ Jesú sagði við þá „Passið ykkur á súrdeigi farísa og saddúka“. ⁷ Lærisveinarnir ræddu sín á milli og sögðu „Hann er að segja þetta af því við gleymdum að taka með brauð“. ⁸ Jesú vissi hvað þeir voru að tala um og spurði því „Þið trúlitlir, af hverju eruð þið að tala um að þið hafið ekki brauð? ⁹ Skiljið þið ekki ennþá? Munið þið ekki eftir brauðunum fimm fyrir fimm þúsund? Og hversu margar körfur voru afgang? ¹⁰ Eða brauðin sjö fyrir fjögur þúsund. Og hversu margar körfur voru afgang? ¹¹ Hvernig getið þið ekki skilið að þegar ég talaði um súrdeig, þá var ég ekki að tala um brauð. Ég var að tala um súrdeig farísa og saddúka.“ ¹² Þá skildu þeir að hann var ekki að tala um súrdeig til að gera brauð, heldur að kenningar farísa og saddúka sýri allt sem þær snerta.

¹³ Þegar Jesú kom til héraðsins Keisaríu Filipíu spurði hann lærisveina sína „Hvern segir fólk mannsinn vera?“ ¹⁴ Þeir svöruðu „Sumt fólk segir Jóhannes skírara, aðrir segja Elía og enn aðrir segja Jeremía eða einn hinna spámannanna“. ¹⁵ „En hvað með ykkur,“ spurði Jesú á móti „hvern segið þið mig vera?“ ¹⁶ Símon Pétur sagði þá „Þú ert Kristur, Messías, sonur hins lifandi Guðs“. ¹⁷ Jesú svaraði „Blessaður ert þú Símon Jóhannesson, því það var ekki hold og blóð sem opinberaði þetta fyrir þér, heldur Faðir minn á himnum. ¹⁸ Og ég segi þér að þú ert Pétur, bjargið sem ég mun byggja kirkju mína á, og kraftar heljar munu ekki yfirvinna hana. ¹⁹ Ég mun gefa þér lyklna að konungsríki himinsins og hvað svo sem þú leysir á jörðu mun verða leyst á himnum.“

²⁰ Svo skipaði hann þeim að segja ekki frá því að hann væri Messías.

²¹ Frá þeim tíma, fór Jesú að útskýra fyrir lærisveinum sínum að hann yrði að fara til Jerúsalem og þola þar margt frá öldungunum, æðstu prestunum og lögmálskennurunum, hann yrði drepinn og á þriðja degi, myndi hann rísa upp frá dauðum. ²² Pétur tók þá Jesú afsíðis og fór að atyrða hann fyrir að segja slíka hluti og sagði „Aldrei skal þetta gerast fyrir þig herra!“ ²³ Jesú snéri sér við og sagði við Pétur „Farðu frá mér Satan! Þú ert hindrun á leið minni, því þú ert ekki að hugsa um það sem er Guðs, heldur það sem er mannlegt.“ ²⁴ Jesú sagði þá við lærisveinana „Hver sem vill vera lærisveinn minn verður að gefast upp á að fara sína eigin leið og bera sinn kross og fylgja mér. ²⁵ Því hver sem vill bjarga lífi sínu mun týna því, en hver sem týnir lífi sínu mín vegna, mun bjarga því. ²⁶ Því hvað græðið þið á því að eignast allan heiminn, en tapa sálu ykkar? Eða fyrir hvað er hægt að kaupa sálina sína? ²⁷ Mannssonurinn mun koma í dýrð Föður síns með englum hans og mun dæma allt fólk í samræmi við það sem þau gerðu. ²⁸ Ég segi ykkur satt að sumir ykkar sem standa hér, munu ekki deyja fyrr en þeir sjá Mannsoninn í ríki sínu.“

Sautjándi kafli

¹ Og sex dögum seinna tók Jesú með sér, Pétur, Jakob og Jóhannes bróður Jakobs, upp á hátt fjall þar sem þeir voru einir. ² Þar umbreyttist hann fyrir framan þá. Andlit hans skein eins og sólin og klæði hans urðu eins hvít og ljós. ³ Skyndilega birtust Móse og Elía og töluðu við Jesú. ⁴ Pétur sagði þá „Herra, það er gott að við séum hérna, ef þú vilt get ég sett upp þrjár tjaldbúðir, eina fyrir þig, eina fyrir Móse og eina fyrir Elía“. ⁵ Á meðan Pétur var ennþá að tala huldi þá bjart, hvítt ský og rödd hljómaði úr skýinu sem sagði „Þetta er sonur minn sem ég elska. Ég er ánægður með hann. Hlustið á hann!“ ⁶ Þegar lærisveinarnir heyrðu þetta féllu þeir til jarðar skelfingu lostnir. ⁷ En Jesú kom og snerti þá og sagði „Standið upp. Ekki vera hræddir“. ⁸ Þeir litu þá upp og sáu engan nema Jesú. ⁹ Þegar þeir gengu niður fjallið sagði Jesú við þá „Ekki segja frá því sem þið sáuð á fjallinu, ekki fyrr en Mannsonurinn hefur verið reistur upp frá dauðum.“

¹⁰ Þá spurðu þeir Jesú „Af hverju segja lögmálskennararnir að fyrst komi Elía?“ ¹¹ Jesú svaraði „Vissulega kemur Elía og gerir alla vegi beina og undirbýr jarðveginn. ¹² Ég segi ykkur, Elía hefur nú þegar komið og fólk þekkti hann ekki, heldur gerði við hann allt það sem þeim sýndist. Þau munu kvelja Mannsoninn á sama hátt.“ ¹³ Þá skildu lærisveinarnir að hann átti við Jóhannes skírara.

¹⁴ Þegar þeir nálguðust mannfjöldann aftur kom maður að Jesú og kraup við fætur hans ¹⁵ og sagði „Herra, sýndu syni mínum miskunn, hann fær flogaköst og er mjög þjáður. Honum er oft kastað í eld eða í vatn. ¹⁶ Ég fór með hann til lærisveina þinna en þeir gátu ekki læknað hann.“ ¹⁷ „Þið trúlitla og spillta fólk“ sagði Jesú þá „Hversu lengi þarf ég að vera hjá ykkur? Hversu lengi þarf ég að þola ykkur? Komið með drenginn hingað.“ ¹⁸ Jesú hastaði á illa andann sem fór út af drengnum sem var þá

læknaður.

¹⁹ Eftir þetta komu lærisveinarnir til Jesú og spurðu hann einslega „Af hverju gátum við ekki rekið illa andann út?“ ²⁰ Jesú svaraði „Því ykkur skortir trú. Ég segi ykkur satt að ef þið hefðuð trú á við sinnepsfræ þá gætuð þið sagt við þetta fjall að fara hingað eða þangað, og það myndi hlýða. Ekkert væri ykkur ómögulegt.“ ²¹

²² Þegar þeir hittust í Galíleu sagði Jesú við lærisveinana „Mannssonurinn mun verða svikinn í hendur manna. ²³ Þeir munu drepa hann og á þriðja degi mun hann rísa upp til lífsins.“ Lærisveinarnir fylltust af sorg.

²⁴ Eftir að Jesú og lærisveinarnir komu til Kapernám, kom innheimtumaður musterisskattsins til Péturs og spurði „Borgar kennarinn þinn ekki musterisskattinn?“ ²⁵ „Jú, hann gerir það“ svaraði hann. Pétur fór á dvalarstað þeirra og Jesú tók fyrst til máls „Hvað heldur þú Pétur, frá hverjum innheimta kóngar jarðarinnar skatt? Frá börnum sínum eða ókunnugum?“ ²⁶ „Frá ókunnugum,“ svaraði Pétur. „Þá eru börnin undanþegin skattinum“ sagði Jesú við hann. ²⁷ „En til þess að við völdum ekki hneykslan skaltu fara niður að vatni og kasta krók út í vatnið. Taktu fiskinn sem þú veiðir og opnaðu munn hans. Þar muntu finna silfurpening. Taktu hann og borgaðu skattinn fyrir okkur báða.“

Átjándi kafli

¹ Um þetta leyti komu lærisveinarnir til Jesú og spurðu hann „Hver er mestur í konungsríki himinsins?“ ² Hann kallaði á lítið barn, setti það á meðal þeirra ³ og sagði „Ég segi ykkur satt að ef þið snúið ekki af leið og verðið eins og lítil börn munuð þið aldrei ganga inn í konungsríki himinsins. ⁴ Þau sem eru auðmjúk eins og barn eru þau sem eru mest í konungsríki himinsins. ⁵ Og öll þau sem taka á móti einu litlu barni í mínu nafni, taka líka á móti mér. ⁶ En hverri þeirri manneskju sem veldur því að eitt slíkt barn, sem trúir á mig, villist af leið, væri betur borgið á hafsbotni með stóran myllustein um hálsinn. ⁷ Vei sé heiminum vegna þess sem lætur fólk hrasa. Það er óhjákvæmilegt að fólk hراسi en vei sé þeim sem valda því að fólk hراسi. ⁸ Ef hönd þín eða fótur tælir þig í synd skaltu skera hann af og henda í burtu. Það er betra að vera einhentur eða einfættur og fá eilíft líf en að vera með alla útlimina en vera kastað í óslökkvandi eld. ⁹ Og ef auga þitt tælir þig í synd, kræktu það úr og kastaðu því í burtu. Það er betra fyrir ykkur að vera eineygð og fá eilíft líf en að vera með bæði augun þegar ykkur er kastað í helvíti.

¹⁰ Passið ykkur á að líta ekki niður á nein af þessum litlu börnum, því ég segi ykkur að englar þeirra á himnum eru alltaf fyrir augliti himneska Föður míns. ¹¹

¹² Hvað haldið þið að maður sem á hundrað kindur, geri þegar ein þeirra týnist? Skilur hann ekki eftir hinar níutíuogníu og fer að leita að þessari einu sem týndist?

¹³ Og ef hann finnur hana, ég segi ykkur satt, að hann er ánægðari með þessa einu sem týndist og fannst, heldur en hinar níutíuogníu sem týndust ekki. ¹⁴ Á sama hátt vill himneski Faðir minn ekki að eitt einasta barn glatist.

¹⁵ Ef systkini ykkar syndga, farið þá og bendið þeim á það, bara ykkar á milli. Ef þau hlusta á ykkur, hafið þið unnið þau tilbaka. ¹⁶ En ef þau hlusta ekki á ykkur, takið þá eitt eða tvö vitni með ykkur svo að lögin séu uppfyllt að „Allt skal vera staðfest af tveimur eða þremur vitnum“. ¹⁷ Ef þau hlusta ekki enn á ykkur, segið þá trúarsamfélaginu frá því og ef þau hlusta ekki einu sinni á söfnuðinn skuluð þið koma fram við þau eins og hvern annan heiðingja eða skattinnheimtumann. ¹⁸ Ég segi ykkur satt að hvað sem þið bindið á jörðu, mun líka vera bundið á himni, og hvað svo sem þið leysið á jörðu, mun líka vera leyst á himni. ¹⁹ Aftur, ég segi ykkur satt að ef tvö ykkar á jörðinni eruð sammála um það sem þið biðjið, þá mun Faðirinn á himnum gera það fyrir ykkur. ²⁰ Því hvar sem tvö eða þrjú hittast í mínu nafni, þar verð ég með þeim.“

²¹ Þá kom Pétur til Jesú og spurði „Herra, hversu oft á ég að fyrirgefa bróður mínum? Allt að sjö sinnum?“ ²² Jesú svaraði „Ég segi þér ekki sjö sinnum, heldur sjötíu sinnum sjö. ²³ Þannig er konungsríki himinsins eins og kóngur sem ætlaði að gera upp skuldareikning þegna sinna. ²⁴ Þegar hann hóf yfirferðina var maður færður til hans sem skuldaði honum tíu þúsund poka af gulli. ²⁵ Þar sem hann gat ekki borgað, skipaði kóngurinn að hann, konan hans, börnin hans og allt sem hann átti skyldi vera selt til að endurgreiða skuldina. ²⁶ Við þetta féll þjónninn við fætur kóngrsins og grátbað hann „Gerðu það, sýndu mér þolinmæði og ég skal borga alla skuldina tilbaka“. ²⁷ Herrann vorkenndi þjóninum, gaf upp skuldina og leyfði honum að fara. ²⁸ En þegar þjónninn kom út sá hann samþjón sinn sem skuldaði honum hundrað silfurpeninga, hann tók hann hálstaki og heimtaði „Borgaðu mér tilbaka það sem þú skuldar mér!“ ²⁹ Samþjónn hans féll við fætur hans og grátbað hann „Gerðu það, sýndu mér þolinmæði og ég skal borga alla skuldina tilbaka“. ³⁰ En hann neitaði og fór í staðinn og lét henda mannum í fangelsi þartil hann borgaði alla skuldina. ³¹ Þegar hinir þjónarnir sáu þetta, reiddust þeir og fóru til herrans og sögðu honum allt það sem hafði gerst. ³² Þá kallaði hann á þjóninn og sagði „Þú vondi þjónn! Ég gaf þér upp risaskuld því þú grátbaðst mig um það. ³³ Hefðir þú ekki átt að sýna samþjóni þínum sömu miskunn?“ ³⁴ Herrann var svo reiður að hann lét setja þjóninn í fangelsi til að vera pyntaður, þartil hann hafði borgað allt tilbaka. ³⁵ Svona mun himneski Faðir minn gera við öll þau sem fyrirgefa ekki systkinum sínum í hjarta sínu.“

Nítjándi kafli

¹ Þegar Jesú hafði lokið við þessa ræðu fór hann frá Galilíu og hélt til lands Júda, hinum megin við Jórdaná. ² Mikill mannfjöldi fylgdi honum og hann læknaði þau. ³ Nokkrir farísar komu til að reyna hann og spurðu „Má karl skilja við eiginkonu sína af hvaða ástæðu sem er?“ ⁴ Jesú svaraði „Hafið þið ekki lesið að það er ritað að í upphafi skapaði Guð þau karl og konu ⁵ og sagði „Þetta er ástæðan fyrir því að karl yfirgefur föður sinn og móður sína og sameinast konu sinni, og þau tvö verða sem eitt hold“. ⁶ Þau eru því ekki lengur tvö, heldur eitt hold. Það sem Guð hefur gefið saman má því engin manneskja slíta aftur í sundur“. ⁷ Farísarnir spurðu þá „Af

hverju er það þá, að Móse skipaði að ef karl fer frá konu sinni þá verður hann að gefa henni skilnaðarpappíra og senda hana í burtu?“⁸ Jesú svaraði „Móse leyfði hjónaskilnaði af því hjörtu ykkar eru hörð. En það var ekki þannig frá upphafi.“⁹ Ég segi ykkur að hver sem skilur við konu sína, fyrir eitthvað annað en framhjáhald, og er gefinn saman við aðra konu, er að halda framhjá.“¹⁰ Lærisveinarnir sögðu við hann „Ef þetta er málið, það hlýtur þá að vera betra að giftast ekki.“¹¹ Jesú svaraði „Það er ekki allra að sætta sig við þessi orð, einungis þeirra sem það hefur verið gefið.“¹² Sumt fólk getur ekki gengið í hjónaband af því þau fæddust þannig, annað fólk getur það ekki vegna gjörða annarra og svo er það fólk sem ákveður að ganga ekki hjónaband vegna konungsríkis himinsins. Leyfið þeim sem geta sætt sig við þetta, að sætta sig við þetta.“

¹³ Þá kom fólk með lítil börn til Jesú svo hann gæti lagt höndina á þau og beðið fyrir þeim en lærisveinarnir ætluðu að reka þau burt.¹⁴ En Jesú sagði við þá, leyfið litlu börnunum að koma til mín og ekki stöðva þau, því slíkra er konungsríki himinsins.“¹⁵ Og hann lagði hönd sína á þau og fór síðan þaðan.

¹⁶ Þá kom maður upp að Jesú og spurði „Kennari, hvaða góðu verk get ég unnið til að uppskera eilíft líf?“¹⁷ Jesú svaraði „Af hverju ertu að spyrja mig um það sem er gott? Það er aðeins einn sem er góður. En ef þú vilt uppskera eilíft líf skaltu halda boðorðin.“¹⁸ „Hver þeirra“ spurði maðurinn. Jesú svaraði „Ekki fremja morð. Ekki halda framhjá. Ekki stela. Ekki gefa rangan vitnisburð.“¹⁹ Heiðraðu föður þinn og móður þína, og, elskaðu nágranna þína eins og þú elskar sjálfan þig.“²⁰ Ungi maðurinn sagði „Ég hef gert allt þetta en hvað vantar mig þá?“²¹ Jesú svaraði „Ef þú vilt vera fullkominn, farðu þá og seldu allt sem þú átt, gefðu það fátækum og þú munt eiga fjársjóð á himnum. Komdu svo og fylgdu mér.“²² Þegar ungi maðurinn heyrði þetta varð hann sorgmæddur, því hann var mjög ríkur.²³ Þá sagði Jesú við lærisveinana „Ég segi ykkur satt að það er mjög erfitt fyrir ríkt fólk að komast inn í konungsríki himinsins.“²⁴ Enn segi ég ykkur, það er auðveldara fyrir úlfalda að komast í gegnum nálarauga en fyrir ríkt fólk að komast inn í konungsríki Guðs.“²⁵ Þegar lærisveinarnir heyrðu þetta urðu þeir mjög hissa og spurðu „Hverjum verður þá bjargað?“²⁶ Jesú leit á þá og sagði „Það er ómögulegt fyrir manneskju, en með Guði er allt hægt.“²⁷ Pétur sagði þá „Við höfum yfirgefið allt og fylgt þér, hver verða launin okkar?“²⁸ Jesú svaraði „Ég segi ykkur satt að þegar allt verður skapað upp á nýtt, þegar Mannssonurinn situr í sínu dýrðarlega háseti, munuð þið sem hafið fylgt mér, líka sitja í tólf hásetum og dæma tólf ættbálka Ísrael. Og öll þau sem hafa yfirgefið heimili sín eða systkini sín eða foreldra sína eða maka eða börn sín, til að fylgja mér, munu fá það borgað hundraðfalt og munu uppskera eilíft líf.“³⁰ En mörg þeirra sem eru fyrst verða síðust og mörg þeirra sem eru síðust verða fyrst.

Tuttugasti kafli

¹ Því konungsríki himinsins er eins og landeigandinn sem fór út snemma morguns til að ráða verkamenn fyrir vingarðinn sinn.² Hann samdi við þá að þeir fengu einn

silfurpening að launum. ³ Um níuleytið fór hann aftur út og sá menn standandi á markaðstorginu aðgerðarlausá. ⁴ Hann sagði við þá „Farið þið líka og vinnið í víngarði mínum og ég mun borga ykkur það sem er rétt“. ⁵ Og verkamennirnir fóru og unnu. Landeigandinn fór aftur út um hádegi og enn aftur um þrjúleytið og gerði það sama. ⁶ Um fimm í eftirmiðdaginn fór hann út og fann enn aðra menn og spurði þá „Af hverju eruð þið búnir að standa hér aðgerðarlausir í allan dag?“ ⁷ Þeir svöruðu „Því enginn hefur boðið okkur vinnu“. Hann sagði þá „Farið þið líka og vinnið í víngarði mínum“. ⁸ Þegar það var komið kvöld sagði landeigandinn við verkstjóran sinn „Kallaðu saman verkamennina og borgaðu þeim launin. Borgaðu fyrst þeim sem komu síðastir og svo koll af kolli þartil þú kemur að þeim sem komu fyrstir.“ ⁹ Verkamennirnir sem komu um fimmleytið fengu einn silfurpening hver. ¹⁰ Þegar kom að þeim sem komu fyrstir, bjuggust þeir við að fá meira borgað. En þeir fengu líka einn silfurpening hver. ¹¹ Þegar þeir fengu hann í hendur kvörtuðu þeir við landeigandann ¹² „Þessir síðustu unnu bara í eina klukkustund og þú hefur borgað þeim jafnmikið og okkur sem höfum unnið megnið af vinnunni og yfir heitasta hluta dagsins“. ¹³ En landeigandinn svaraði „Vinur, ég er ekki ósanngjarn við ykkur. Sömdum við ekki um einn silfurpening?“ ¹⁴ Takið laun ykkar og farið. Ég vil borga þeim sem voru ráðnir síðastir jafnmikið og ykkur. ¹⁵ Má ég ekki gera það sem mér sýnist við mína eigin peninga? Eða eruð þið öfundsjúkir af því ég er gjafmildur?“

¹⁶ Þannig verða hin síðustu fyrst og hin fyrstu síðust.“

¹⁷ Á leið sinni til Jerúsalem tók Jesú lærisveinana afsíðis og sagði við þá ¹⁸ „Við erum að fara til Jerúsalem og Mannssonurinn mun verða seldur í hendur æðstu prestanna og lögmálskennaranna. Þeir munu dæma hann til dauða ¹⁹ og færa hann í hendur heiðingjanna til að verða smánaður og híddur og krossfestur. Á þriðja degi mun hann rísa upp frá dauðum.“

²⁰ Þá kom móðir Sebedasona til Jesú, kraup fyrir framan hann og bað hann um greiða. ²¹ „Hvað er það sem þú vilt?“ spurði Jesú. Hún sagði „Leyfðu þessum sonum mínum að sitja í heiðurssæti á himnum, annar við hægri hönd þína og hinn við vinstri höndina.“ ²² Jesú svaraði „Þú veist ekki hvað þú biður um. Gætuð þið drukkið af þeim bikar sem ég er að fara að drekka af?“ Þeir svöruðu „Við getum það“. ²³ Jesú sagði við þá „Þið munuð vissulega drekka af þeim bikar sem ég er að fara að drekka af, en hver situr mér til hægri eða vinstri, það er ákveðið af Föður mínum.“

²⁴ Þegar hinir tíu lærisveinarnir heyrðu þetta, reiddust þeir bræðrunum tveim. ²⁵ Jesú kallaði þá saman og sagði „Þið vitið að valdhafar þessa heims vilja gnæfa yfir þegna sína, og háttsettir menn sýna vald sitt á undirmönnum sínum. ²⁶ En látið það ekki vera þannig hjá ykkur. Hver sem vill vera mikill meðal ykkar, skal vera þjónn hinna ²⁷ og hver sem vill vera mestur á meðal ykkar, skal vera eins og þræll hinna. ²⁸ Rétt eins og mannsönurinn sem kom ekki til að vera þjónað, heldur til að þjóna og gefa líf sitt til að bjarga fjölda fólks.“

²⁹ Þegar Jesú og lærisveinarnir voru að yfirgefa Jeríkó, fylgdi þeim mikill mannfjöldi.

³⁰ Tveir blindir menn sátu við veginn og þegar þeir heyrðu að Jesú færi þar um, hrópuðu þeir „Miskunna þú okkur sonur Davíðs!“ ³¹ Mannfjöldinn reyndi að þagga niður í þeim en þeir hrópuðu enn hærra „Miskunna þú okkur, sonur Davíðs!“ ³² Jesú nam staðar og kallaði til þeirra „Hvað viljið þið að ég geri fyrir ykkur?“ ³³ Þeir svöruðu „Herra, við viljum að augu okkar opnast“. ³⁴ Jesú hafði samúð með þeim og snerti augu þeirra. Þeir fengu sjónina og fylgdu honum.

Tuttugastiogfyrsti kafli

¹ Þegar Jesú og lærisveinarnir náguðust Jerúsalem og komu til Betfage við Ólívufjall, sendi hann tvo lærisveina ² og sagði við þá „Farið í þorpið þarna og um leið og þið komið inn í það munuð þið sjá ösnu bundna við tré ásamt folaldi sínu. Leysið þau og komið með þau til mín. ³ Ef þið eruð spurðir hvað þið séuð að gera, segið þá að herrann þurfi á þeim að halda og þá munuð þið fá að taka þau.“ ⁴ Þetta uppfyllti spádóminn sem spámaðurinn (Sakaría ^{9:9}) ritaði: ⁵ „Segið við dóttirina Síon „Fagnaðu! Sjáðu, réttláti og sigursæli konungur þinn er kominn, auðmjúkur, sitjandi asna, ungan ösnufola“.“ ⁶ Lærisveinarnir fóru og gerðu eins og Jesú hafði fyrirskipað. ⁷ Þeir komu með ösnuna og folaldið, settu klæði sín á þau og Jesú fór á bak.

⁸ Margt fólk setti klæði sín á veginn, annað fólk skar niður trjágreinir og setti þær á veginn. ⁹ Mannfjöldinn sem gekk á undan honum og þau sem fylgdu á eftir hrópuðu „Hósanna! Guði sé lof fyrir son Davíðs! Blessaður er sá sem kemur í nafni Drottins! Hósanna! Guði sé lof á hæsta himni!“ ¹⁰ Jerúsalem iðaði af spenningi þegar hann kom inn í borgina og fólk spurði „Hver er þessi maður?“ ¹¹ Mannfjöldinn svaraði „Þetta er Jesú, spámaðurinn frá Nasaret í Galíleu“.

¹² Jesú gekk inn í musterið og rak út allt fólkið sem var þar að stunda viðskipti. Hann velti um koll borðum gjaldeyrismiðlaranna og bekkjunum þar sem dúfnasalarnir sátu. ¹³ Jesú sagði við þá „Það er ritað: Hús mitt skal vera kallað bænahús“. En þið hafið gert það að þjófabæli.“

¹⁴ Blint og lamað fólk kom til hans í musterið og hann læknaði þau. ¹⁵ En þegar æðstu prestarnir og lögmálskennararnir sáu þau undursamlegu verk sem hann vann og sáu börnin hrópa í mustergarðinum „Hósanna! Guði sé lof fyrir son Davíðs!“ fylltust þeir reiði. ¹⁶ Þeir spurðu Jesú „Heyrir þú hvað þessir krakkar eru að segja?“ Jesú svaraði þeim „Já, hafið þið aldrei lesið í Ritningunni „Frá munni barna og ungbarna munt þú fá þitt hrós“?“

¹⁷ Þá snéri Jesú aftur til Betaníu þar sem hann dvaldi um nóttina.

¹⁸ Jesú fór snemma morguns aftur til borgarinnar. Hann var svangur ¹⁹ og sá fíkjutré við veginn, fór upp að því en fann enga ávexti á því. Þá sagði hann við tréð „Aldrei aftur muntu bera ávöxt“. Og um leið visnaði tréð. ²⁰ Þegar lærisveinarnir sáu þetta urðu þeir furðu lostnir. Þeir spurðu „Hvernig gat tréð visnað svona fljótt?“ ²¹ Jesú

svaraði „Ég segi ykkur satt að ef þið trúið og efist ekki, þá getið þið ekki bara gert þetta við fíkjutré heldur líka sagt við þetta fjall „Farðu og hentu þér í sjóinn“ og það myndi hlýða. ²² Ef þið trúið, fáið þið allt það sem þið biðjið um.“

²³ Jesú fór inn í musterisgarðinn og á meðan hann kenndi komu öldungarnir til hans og spurðu „Með hvaða valdi gerir þú þetta? Og hver gaf þér þetta vald?“ ²⁴ Jesú svaraði „Ég ætla að fá að spyrja ykkur að spurningu á móti og ef þið getið svarað henni skal ég svara ykkar spurningu. ²⁵ Skírn Jóhannesar, hvaðan kom hún? Kom hún af himnum eða frá mönnum?“ Öldungarnir ræddu sín á milli og sögðu „Ef við segjum „Af himnum“ þá spyr hann af hverju við trúðum ekki Jóhannesi. ²⁶ En ef við segjum „Hún kom frá mönnum“ mun fólkið ráðast á okkur því þau trúa að Jóhannes hafi verið spámaður.“ ²⁷ Að lokum svöruðu þeir „Við vitum það ekki“. Þá svaraði Jesú „Þá mun ég heldur ekki segja ykkur með hvaða valdi ég geri það sem ég geri. En hvað haldið þið um þetta? Það var maður sem átti tvo syni. Hann fór til annars og sagði „Sonur minn, þú þarft að fara að vinna í víngarðinum“. ²⁹ Sonurinn svaraði „Nei, það ætla ég ekki að gera“ en sá svo eftir því og fór í víngarðinn. ³⁰ Þá fór maðurinn til hins sonar síns og sagði það sama og sá svaraði „Já, ég skal fara“ en fór ekki. ³¹ Hvor sonanna gerði vilja föður síns?“ Öldungarnir svöruðu „Fyrri sonurinn“. Jesú sagði þá við þá „Ég segi ykkur satt að skattinnheimtumenn og vændiskonur munu fyrr komast til himna en þið. ³² Því Jóhannes kom til ykkar og sýndi ykkur veginn til réttlætis og þið trúðuð honum ekki, en skattinnheimtumenn og vændiskonur trúðu honum. Og jafnvel þá, þegar þið sáuð það, iðruðust þið ekki og trúðuð honum.“

³³ Hlustið á þessa dæmisögu: Landeigandi einn gróðursetti víngarð. Hann gerði vegg í kringum hann, gróf fyrir vínpressu og byggði varðturn. Síðan leigði hann víngarðinn út og flutti annað. ³⁴ Þegar komið var að uppskeru, sendi hann þjóna sína til leiguliðanna til að fá sinn hluta af ávöxtunum. ³⁵ Leiguliðarnir tóku þjónana, börðu einn, drápu annan og grýttu hinn þriðja. ³⁶ Þá sendi hann aðra þjóna sína til leiguliðana, fleiri en í fyrra skiptið og þeir fóru eins með þá. ³⁷ Að lokum sendi hann son sinn og hugsaði með sér „Þeir munu virða son minn.“ ³⁸ En þegar leiguliðarnir sáu soninn sögðu þeir hver við annan „Þetta er erfinginn. Förum og drepum hann og rænum arfinum.“ ³⁹ Þeir tóku soninn, hentu honum út úr víngarðinum og drápu hann. ⁴⁰ Þegar eigandi víngarðisins kemur, hvað mun hann gera við leiguliðana?“ ⁴¹ Öldungarnir svöruðu „Hann mun taka þessa vondu menn af lífi og leigja öðrum víngarðinn, einhverjum sem munu gefa honum sinn hluta af uppskerunni“.

⁴² Jesú sagði þá „Hafið þið aldrei lesið í Ritningunni „Steinninn sem smiðirnir höfnuðu er orðinn að hornsteini, það er verk Drottins og það er undursamlegt að sjá.“ ⁴³ Þessvegna segi ég ykkur að konungsríki Guðs mun verða tekið frá ykkur og gefið þeim sem munu rækta ávexti þess. ⁴⁴ Öll þau sem falla á þennan hornstein munu brotna í þúsund mola og þau sem verða undir honum munu þyrlast upp.“ ⁴⁵ Þegar æðstu prestarnir og farísarnir heyrðu dæmisögur Jesú vissu þeir að hann var að tala um þá. ⁴⁶ Þeir leituðu að leið til að handtaka hann en voru hræddir við fólkið, því þau trúðu að hann væri spámaður.“

Tuttugastiogannar kafli

¹ Enn sagði Jesú þeim dæmisögu ² „Konungsríki himinsins er eins og kóngur sem undibjó giftingarveislur fyrir son sinn. ³ Hann sendi þjóna sína til boðsgestanna en þeir neituðu að koma. ⁴ Þá sendi hann fleiri þjóna og sagði „Segið þeim sem er boðið að ég hef undirbúið matinn. Uxum og feitum kálfum hefur verið slátrað og allt er tilbúið. Komið því í giftingarveisluna.“ ⁵ En boðsgestirnir hunsuðu þjónana og fóru í burtu, einn út á akur sinn, annar til verslunar sinnar. ⁶ Aðrir gestir tóku þjóna hans, börðu þá og drápu. ⁷ Kóngurinn reiddist við þetta og sendi her til að eyða þessum morðingjum og brenndi borgir þeirra til kaldra kola. ⁸ Þá sagði hann við þjóna sína „Allt er tilbúið fyrir giftingarveisluna en þau sem ég bauð eiga ekki skilið að mæta. ⁹ Þannig ég vil að þið farið út á götur og torg og bjóðið í veisluna öllu því fólki sem þið finnið.“ ¹⁰ Þjónarnir fóru um göturnar og söfnuðu saman öllu fólki sem þeir fundu, vondum jafnt sem góðum, og veislusalurinn fylltist. ¹¹ En þegar kóngurinn kom og horfði á gestina sá hann mann sem var ekki í sparifötum. ¹² Kóngurinn spurði hann „Vinur, hvernig komst þú inn í veisluna? Þú ert ekki í sparifötum!“ Maðurinn gat engu svarað. ¹³ Þá sagði kóngurinn við þjóna sína „Bindið þennan mann á höndum og fótum og kastið honum út í myrkrið, þar verður grátur og gnístran tanna“. ¹⁴ Því mörgum er boðið, en fá eru útvalin.“

¹⁵ Þá fóru farísarnir í burtu og lögðu á ráðin hvernig þeir gætu fundið leið til að fá Jesú til að segja eitthvað sem þeir gætu ákært hann fyrir. ¹⁶ Þeir sendu lærisveina sína til hans ásamt fylgismönnum Heródesar. Þeir sögðu „Kennari, við vitum að þú ert maður heiðarlegur, hreinn og beinn og þú kennir veg Guðs í sannleika og að þú ert óhlutdrægur og dæmir réttláta dóma. ¹⁷ Segðu okkur þá, er rétt að borga keisaranum skatt, eða er það ekki rétt?“ ¹⁸ En Jesú vissi hvað þeir ætluðu sér og svaraði „Þið hræsnarar, af hverju eru þið að reyna að kleggja á mér? ¹⁹ Sýnið mér peninginn sem þið borgið skattana með.“ Þeir réttu honum rómverskan silfurpening. ²⁰ Jesú spurði þá „Mynd af hverjum er þetta á peningnum og hvaða titill er þetta sem er skrifað á hann?“ ²¹ Þeir svöruðu „Þetta er mynd af keisaranum og titillinn hans“. Jesú sagði þá „Látið þá keisarann fá það sem keisarinn á og gefið Guði það sem Guð á“. ²² Þegar farísarnir heyrðu þetta urðu þeir furðu lostnir og fóru í burtu.

²³ Þennan dag komu saddúkkar, sem trúu ekki á upprisuna, til Jesú og spurðu ²⁴ „Kennari, Móse sagði okkur að ef maður deyr barnlaus, skuli bróðir hans ganga í hjónaband með ekkjunni og eignast með henni barn sem heldur við nafni látna bróður síns. ²⁵ Tökum dæmi um sjö bræður, elsti bróðirinn deyr barnlaus og ekkja hans giftist næstelsta bróðurnum. ²⁶ Nú deyr sá bróðir líka og konan giftist þriðja elsta bróðurnum og sagan endurtekur sig allt að sjöunda bróðurnum. ²⁷ Að lokum dó konan. ²⁸ Nú í þessari upprisu, hverjum verður konan þá gift? Þar sem hún hafði verið gift þeim öllum sjö?“ ²⁹ Jesú svaraði „Mistökinn sem þið gerið er að þekkja ekki Ritninguna og heldur ekki kraft Guðs. ³⁰ Í upprisunni mun fólk ekki ganga í

hjónaband, heldur munu þau vera eins og englarnir á himnum. ³¹ En um upprisu dauðra, hafið þið ekki lesið hvað Guð sagði við ykkur ³² „Ég er Guð Abrahams, Ísaks og Jakobs“? Hann er ekki Guð hinna dónu, heldur hinna lifandi.“

³³ Þegar mannfjöldinn heyrði þetta, varð fólk agndofa af kenningum hans.

³⁴ Þegar farísarnir fréttu að Jesú hefði gert saddúkkana orðlausa, komu þeir saman og lögðu á ráðin. ³⁵ Einn þeirra, lögspekingur mikill, vildi prófa Jesú með þessu. ³⁶ „Kennari, hver er æðsta lagagreinin í Lögmálinu?“ ³⁷ Jesú svaraði: „Elskaðu Guð þinn með öllu hjarta þínu og með allri sálu þinni og með öllum huga þínum“. ³⁸ Þetta er æðsta og mesta boðorðið. ³⁹ Og annað er þessu líkt „Þið skuluð elska annað fólk eins og sjálf ykkur“. ⁴⁰ Allt Lögmálið og allir spámennirnir byggja á þessum tveimur boðorðum.“ ⁴¹ Á meðan farísarnir voru að ráða ráðum sínum, spurði Jesú þá ⁴² „Hvað haldið þið með Messías? Hvers son er hann?“ Þeir svöruðu „Sonur Davíðs“. ⁴³ Jesú sagði þá „Hvernig getur það þá verið að Davíð, talandi af andanum, kallar hann herra? Því hann segir ⁴⁴ „Drottinn sagði við minn herra: Sittu mér til hægri handar þartil ég set óvini þína undir fætur þér.“ ⁴⁵ Ef Davíð kallar hann herra, hvernig getur hann þá verið sonur hans?“

⁴⁶ Þeir gátu engu svarað og eftir þetta, spurðu þeir hann ekki að neinu framar.

Tuttugastiogþriðji kafli

¹ Þá sagði Jesú við mannfjöldann og lærisveina sína ² „Lögmálskennararnir og farísarnir sitja í sæti Móse. ³ Þannig þið þurfið að passa ykkur á að gera það sem þeir segja. En ekki gera það sem þeir gera, því þeir gera ekki það sem þeir segja. ⁴ Þeir binda þunga bagga sem erfitt er að bera, og setja þá á herðarnar á öðrum. En sjálfir lyfta þeir ekki fingri til að hjálpa til. ⁵ Það eina sem þeir gera er að sýnast. Þeir bera risastórar bænabækur og láta lengja borðana sem þeir ganga með. ⁶ Þeir elska að sitja í öndvegi í veislum og í bestu sætunum í samkomuhúsinu. ⁷ Þeir elska þegar þeim er heilsað með virktum á torgum og að vera kallaðir „Rabbí“ (eða kennari minn) af öðrum. ⁸ En þið eigið ekki að vera kallaðir „Rabbí“ því þið hafið einn kennara og þið eruð öll systkin. ⁹ Og það á ekki að kalla neinn á jörðinni „Föður“ því þið hafið einn Föður og hann er á himnum. ¹⁰ Þið eigið heldur ekki að láta kalla ykkur leiðtoga, því þið eigið einn leiðtoga sem er Messías. ¹¹ Sá mesti á meðal ykkar á að vera eins og þjónn. ¹² Því þeim sem hreykja sér hátt, verður kastað lágt, og þau sem eru auðmjúk, munu verða sett hátt.

¹³ Vei sé ykkur lögmálskennarar og farísar, þið hræsnarar. Þið lokið dyrum konungsríkis himinsins framan í fólk. Þið munuð ekki ganga þangað inn og þið hindrið þau sem vilja ganga þangað inn. ¹⁴ (ekki í öllum handritum)

¹⁶ Vei sé ykkur blindu leiðsögumenn! Þið segið „Ef einhver sver eið við musterið, þá er hann ógildur. En ef einhver sver eið við gullið í altarinu, þá er hann gildur.“ ¹⁷ Þið sjónlausu kjánar! Hvort er meira virði? Gullið? Eða musterið sem gerir gullið heilagt?

¹⁸ Þið segið líka að ef einhver sver eið við altarið þá er hann ógildur, en ef einhver sver eið við fórnirnar á altarinu, þá er sá eiður gildur. ¹⁹ Þið sjónlausu menn! Hvort er meira virði, fórnin á altarinu, eða altarið sem gerir fórnina heilaga? ²⁰ Ef einhver sver eið við altarið, þá er viðkomandi að sverja eið við altarið og allt sem á því er. ²¹ Og ef einhver sver eið við musterið, þá er viðkomandi að sverja eið við það og alls þess sem í því er. ²² Og þegar þið sverjið eiða við himnana þá eruð þið að sverja eið við háseti Guðs og þess sem þar situr.

²³ Vei sé ykkur lögmálskennarar og farísar, þið hræsnarar! Þið innheimtið tíunda hlut af kryddum, mintu, dilli og broddkúmeni. En þið hafið vanrækt það sem er mikilvægara í Lögmálinu, sem er réttlæti, miskunnsemi og trúfesti. Þið hefðuð átt að stunda það síðara, án þess að vanrækja það fyrra.

²⁴ Þið blindu leiðsögumenn. Þið sigtið vatnið ykkar svo þið innbyrðið ekki sandkorn, en síðan gleypið þið úlfalda!

²⁵ Vei sé ykkur, lögmálskennarar og farísar, þið hræsnarar! Þið hreinsið bikarinn og diskinn að utan, en að innan eru þið sjálfir uppfullir af græðgi og munaðarfíkn.

²⁶ Sjónlausu farísar! Fyrst þrífið þið bikar ykkar og disk að innan. Þá verður hann hreinn að utan líka.

²⁷ Vei sé ykkur lögmálskennarar og farísar, þið hræsnarar! Þið eruð eins og grafir sem eru hvítar að utan, en eru að innan fullar af dauða og óhreinindum. ²⁸ Á sama hátt lítið þið út fyrir öðrum eins og réttlátir menn, en að innan eruð þið uppfullir af hræsni og lögleysu.

²⁹ Vei sé ykkur lögmálskennarar og farísar, þið hræsnarar! Þið byggið grafir fyrir spámennina og skreytið grafir réttlátra ³⁰ og segið „Ef við hefðum verið uppi á tímum forfeðra okkar, þá hefðum við ekki tekið þátt í að úthella blóði spámannanna“. ³¹ Þannig vitnið þið gegn sjálfum ykkur, að þið séuð afkomendur þeirra sem myrtu spámennina. ³² Klárið þá verk forfeðra ykkar.

³³ Þið snákar, þið afkvæmi höggorma. Hvernig ætlið þið að sleppa við loga dómsins?

³⁴ Þess vegna sendi ég til ykkar, spámenn, spekinga og kennara. Suma munuð þið drepa með krossfestingu, þið munuð hída aðra með svipum í samkomuhúsum ykkar og elta þá borg úr borg.

³⁵ Vegna þessa munuð þið þurfa að svara fyrir blóð réttláts fólks allra tíma, frá morðinu á hinum réttláta Abel til morðsins á Sakaríá Barakísyni, sem þið drápuð mitt á milli musterisins og altarsins.

³⁶ Ég segi ykkur satt að allt þetta mun ríða yfir þessa kynslóð.

³⁷ Ó Jerúsalem, Jerúsalem, borgin sem drepur spámennina og grýtir sendiboða Guðs! Hversu oft vildi ég safna börnunum þínum, eins og hæna verndar ungana sína undir vængjunum. En þú neitaðir hjálpinni. ³⁸ Sjáðu, hús þitt er tómt og yfirgefið. ³⁹ Því þið munuð ekki sjá mig aftur fyrr en þið segið „Blessaður er sá sem kemur í nafni Drottins“.

Tuttugastiogfjórði kafli

¹ Jesú yfirgaf musterisgarðinn og lærisveinarnir bentu honum á byggingar musterisins. ² En Jesú sagði „Sjáið þið allar þessar byggingar? Ég segi ykkur satt, að

ekki einn einasti steinn mun standa hér eftir, þeir munu allir hrynja.“

³ Þegar Jesú sat á Ólívufjalli komu lærisveinarnir til hans einslega og spurðu „Segðu okkur, hvenær mun þetta gerast? Og hvaða tákn munu boða komu þína og lok þessa tíma?“ ⁴ Jesú svaraði „Passið ykkur á að blekkjast ekki. ⁵ Því margir munu koma í mínu nafni segjandi „Ég er Messías!“ og margir munu blekkjast. ⁶ Þið munuð heyra í stríðslátum og fréttu um stríðsátök. En ekki óttast, þetta þarf að gerast, en það er ekki þar með sagt að endirinn sé kominn. ⁷ Þjóðir munu fara í stríð gegn þjóðum og konungsríki munu fara í stríð við konungsríki og á ýmsum stöðum verða hungursneyðir og jarðskjálftar ⁸ en allt þetta verður einungis upphaf fæðingahríðanna. ⁹ Þá munuð þið verða framseld til þeirra sem ofsækja ykkur og þið munuð verða drepin og þið verðið hötuð af öllum þjóðum vegna nafns míns. ¹⁰ Þá mun margt fólk falla frá trúnni og svíkja hvert annað og hata hvert annað. ¹¹ Margir falsspámenn munu rísa upp og munu blekkja marga. ¹² Lögleysi og synd munu aukast og því mun kærleikur fólks kólna. ¹³ En þau sem halda þetta út, munu bjargast. ¹⁴ Þessar gleðifréttir um konungsríkið, munu berast til allra þjóða heimsins og þá mun endirinn koma. ¹⁵ Þegar þið sjáið viðbjóð eyðileggingarinnar sem spámaðurinn Daníel talaði um, standandi á heilaga staðnum (sá sem les þetta skal skilja það), skulu þau sem verða stödd í landi Júda, flýja til fjalla. ¹⁷ Þau sem eru þá upp á þaksvölum skulu ekki fara aftur inn í hús að ná í neitt. ¹⁸ Þau sem eru úti á akri skulu ekki snúa við til að ná í yfirhöfnina sína. ¹⁹ Grey þær konur sem verða þungaðar á þeim tíma, eða með barn á brjósti. ²⁰ En biðjið að flótti ykkar verði ekki um vetur eða á hvíldardegi. ²¹ Því þá verða ofsóknirnar svo miklar að ekkert slíkt hefur sést frá upphafi heimsins, né mun nokkuð slíkt gerast aftur. ²² Ef þessi tími yrði ekki stytur, myndi ekki neitt fólk komast lífs af, en vegna hinna útvöldu mun þessi tími verða stytur. ²³ Ef einhver segir við þig á þessum tímum „Sjáðu! Kristur er hérna!“ eða „Hann er þarna!“ ekki trúa þeim ²⁴ Því falskristar og falsspámenn munu rísa upp og munu framkvæma mikil tákn og undur til að afvegaleiða fólk, jafnvel hin útvöldu. ²⁵ Takið eftir því að ég segi þetta við ykkur áður en þetta gerist. ²⁶ Þannig ef einhver segir við þig „Sjáðu! Hann er í óbyggðunum“ ekki fara þangað, eða ef einhver segir við þig „Sjáðu! Hann er í bakherberginu!“, ekki trúa því. ²⁷ Því koma Mannssonarins mun verða eins og elding sem leiftrar frá austri til vesturs. ²⁸ Hvar sem eru lík þar safnast hrægammarnir saman. ²⁹ Þegar þessum dögum lýkur mun sólin myrkvast og tunglið hætta að lýsa, stjörnurnar munu hrapa af himni og kraftur himnanna mun bifast. ³⁰ Og þá mun tákn Mannssonarins sjást á himni og allar þjóðir jarðarinnar munu gráta örlög sín þegar þær sjá Mannssoninn koma á skýjum himinsins, með miklum mætti og í mikilli dýrð. ³¹ Og hann mun senda engla sína með miklum lúðræpyt, og þeir munu safna saman hans útvalda fólki frá vindunum fjórum, frá öðrum enda himinsins til hins. ³² Meðtakið nú lærdóm fíkjutrésins. Þegar greinar þess mýkjast og laufin byrja að bruma, þá veistu að sumarið nálgast. ³³ Á sama hátt muntu vita, að þegar þessir atburðir eiga sér stað, þá er Mannssonurinn rétt ókominn. ³⁴ Ég segi ykkur satt, þessi kynslóð mun ekki líða undir lok áður en allt þetta mun gerast. ³⁵ Himinn og jörð munu líða undir lok, en það munu orð mín ekki gera.

³⁶ En hvorki sonurinn né englarnir vita hvaða dag þetta gerist, það veit enginn nema Faðirinn. ³⁷ Þegar mannsönurinn snýr aftur verður það eins og á dögum Nóa, ³⁸ því dagana fyrir flóðið át fólk og drakk og gekk í hjónaband alveg þartil Nói gekk um borð í örkina, ³⁹ og þau vissu ekkert hvað var að fara að gerast, fyrr en flóðið kom og hreif þau öll í burt. Þannig verður það líka þegar Mannsönurinn kemur. ⁴⁰ Tveir verða á akri, annar tekinn og hinn skilin eftir. ⁴¹ Tvær verða að mala korn, önnur tekin og hin skilin eftir. ⁴² Verið því á verði, því þið vitið ekki hvenær herrann kemur.

⁴³ En skiljið þetta: Ef eigandi húss veit hvenær þjófur ætla að brjótask inn, mun hann vera á verði og koma í veg fyrir innbrotið. ⁴⁴ Þannig þurfið þið líka að vera reiðubúin, því Mannsönurinn mun koma þegar þú átt ekki von á honum. ⁴⁵ Trúfastur og góður þjónn er sá sem herrann getur látið bera ábyrgð á að samþjónar hans fái að borða á réttum tíma. ⁴⁶ Ef herrann snýr aftur og sér að þjónn hans hefur staðið undir ábyrgðinni, mun þjónninn uppskera eftir því. ⁴⁷ Ég segi ykkur satt, hann mun setja þann þjón yfir allar eigur sínar. ⁴⁸ En hugsum okkur að þjónninn sé vondur og sjái að herra sinn sé lengi í burtu ⁴⁹ og hann fari að berja samþjóna sína og éta og drekka með drykkjurútum. ⁵⁰ Svo kemur herrann þegar þjónninn á alls ekki von á því. ⁵¹ Þá mun hann skera þjónninn á hol og skipa honum stað með hræsnurunum, þar verður grátur og gnístran tanna.

Tuttugastiogfimmti kafli

¹ Þá er konungsríki himinsins líkt og tíu meyjar sem tóku lampa sína til að fara að hitta brúðguma sinn. ² Fimm þeirra voru hyggnar og fimm voru það ekki. ³ Þær sem voru það ekki tóku lampa sína, en enga olíu. ⁴ En þær sem voru hyggnar tóku olíu ásamt lömpunum. ⁵ Brúðguminn var lengi á leiðinni og þær sofnuðu. ⁶ Á miðnætti var hrópað „Brúðguminn er hér! Farið og hittið hann.“ ⁷ Þá fóru meyjarnar á fætur og undirbjuggu lampana sína. ⁸ Þær sem voru ekki hyggnar sögðu við hinar „Gefið okkur af olíunni ykkar, því lamparnir okkar eru að verða olíulausir“. ⁹ Þær sem voru hyggnar svöruðu „Nei, því þá munu bæði lamparnir okkar og lamparnir ykkar verða olíulausir. Farið frekar og kaupið olíu.“ ¹⁰ En á meðan þær voru í burtu kom brúðguminn. Meyjarnar sem voru tilbúnar fóru með honum í giftingarveisluna og dyrunum var lokað. ¹¹ Svo komu hinar og sögðu „Herra, herra, opnaðu dyrnar fyrir okkur!“ ¹² En hann svaraði „Ég segi ykkur satt, ég þekki ykkur ekki“.

¹³ Verið því á verði, því þið vitið ekki hvenær tíminn kemur.

¹⁴ Einnig er hægt að segja að þetta verður eins og maður sem fór í ferðalag. Hann kallaði á þjóna sína og treysti þeim fyrir eigum sínum. ¹⁵ Hann lét einn fá fimm poka af gulli, annan tvo poka af gulli og sá þriðji fékk einn poka af gulli. ¹⁶ Sá sem fékk fimm pokana fór um leið út og fann leið til að ávaxta gullið þannig að það varð að tíu pokum af gulli. ¹⁷ Og sá sem fékk tvo poka af gulli fann leið til að ávaxta þá þannig hann græddi tvo poka af gulli í viðbót. ¹⁸ En maðurinn sem fékk einn poka af gulli fór og faldi hann með því að grafa hann í jörðu. ¹⁹ Löngu seinna snéri herra þeirra aftur og gerði reikningsskil. ²⁰ Maðurinn sem fékk fimm poka kom með aðra fimm og sagði „Herra, þú treystir mér fyrir fimm pokum af gulli, hér eru aðrir fimm

pokar af gulli“. ²¹ Herra hans svaraði „Vel gert, góður og trúr þjónn ert þú! Þú hefur verið traustsins verður í litlu þannig ég mun setja þig yfir mikið. Komdu og fagnaðu með mér!“ ²² Maðurinn með tvo pokana kom og sagði „Herra, þú treystir mér fyrir tveimur pokum af gulli, hér eru aðrir tveir pokar af gulli“. ²³ Herra hans svaraði „Vel gert, góður og trúr þjónn ert þú! Þú hefur verið traustsins verður í litlu þannig ég mun setja þig yfir mikið. Komdu og fagnaðu með mér.“ ²⁴ Þá kom maðurinn með eina pokann og sagði „Herra, ég veit að þú ert harðlyndur maður, skerð upp það sem þú gróðursettir ekki og safnar því saman sem þú sáðir ekki, ²⁵ þannig ég varð hræddur og fór og faldi gullið þitt með því að grafa það í jörðu. Sjáðu hérna er það sem þú átt.“ ²⁶ Herra hans svaraði „Þú lélegi og lati þjónn! Þú vissir að ég sker það upp sem ég gróðursetti ekki og safna því saman sem ég sáði ekki. ²⁷ Þannig þú hefðir átt að setja gullið mitt í banka þannig að þegar ég snéri aftur fengi ég allavegana vexti. ²⁸ Takið gullið af honum og látið þann með tíu pokana fá það. ²⁹ Því þau sem hafa munu fá meira og hafa gnægð. En frá þeim ekkert hafa verður tekið það sem þau þó eiga. ³⁰ Og kastið þessum ónýta þjóni út í myrkrið þar sem verður grátur og gnístran tanna.“

³¹ Þegar Mannssonurinn kemur í allri sinni dýrð og allir englarnir með honum, mun hann sitja í dýrðlegu hásæti sínu. ³² Allar þjóðir munu safnast fyrir framan hann og hann mun flokka fólk, eins og smali flokkar kindurnar frá geitunum. ³³ Hann mun setja sauðféð hægra megin við sig og geiturnar vinstra megin. ³⁴ Þá mun konungurinn segja við þau sem eru hægra megin við hann „Komið þið sem eruð blessuð af Föður mínum, takið það sem þið fenguð í arf, konungsdæmið sem var undirbúið fyrir ykkur síðan alheimurinn var skapaður.

³⁵ Því ég var svangur og þið gáfuð mér mat, ég var þyrstur og þið gáfuð mér að drekka, ég var ókunnugur og þið buðuð mér inn. ³⁶ Ég var nakinn og þið gáfuð mér föt, ég var veikur og þið sáuð um mig, ég var í fangelsi og þið komuð að heimsækja mig.“ ³⁷ Þá munu þau réttlátu spyrja „Herra, hvenær varstu svangur og við gáfum þér mat, eða þyrstur og við gáfum þér að drekka? ³⁸ Hvenær varstu ókunnugur maður sem við buðum inn eða nakinn og við gáfum þér föt? ³⁹ Hvenær sáuð við þig veikan eða í fangelsi og við heimsóttum þig?“ ⁴⁰ Konungurinn mun þá svara „Ég segi satt að hvað sem þið gerðuð fyrir minnstu systkini mín, það gerðuð þið fyrir mig“.

⁴¹ Þá mun konungurinn segja við þau sem eru við vinstri hlið hans „Farið frá mér þið bölvada fólk, og farið í óslökkvandi eldinn, sem er ætlaður djöflinum og englum hans. ⁴² Því ég var svangur og þið gáfuð mér ekki mat. Ég var þyrstur og þið gáfuð mér ekki að drekka. ⁴³ Ég var ókunnugur og þið buðuð mér ekki inn, ég var nakinn og þið klædduð mig ekki, ég var veikur og í fangelsi en þið heimsóttuð mig ekki.“

⁴⁴ Þau munu þá svara „Herra, hvenær sáuð við þig svangan, þyrstan, ókunnugan, nakinn, veikan eða í fangelsi og hjálpuðum þér ekki?“ ⁴⁵ Hann mun svara „Ég segi ykkur satt að það sem þið gerðuð ekki fyrir minnsta systkini ykkar, það gerðuð þið ekki fyrir mig“.

⁴⁶ Þau munu þá fara í eilífa refsingu, meðan hin fara til eilífs lífs.“

Tuttugastíogsjötti kafli

¹ Þegar Jesú hafði lokið við að flytja þessa ræðu sagði hann við lærisveinana ² „Eins og þið vitið eru páskar eftir tvo daga og þá verður Mannssonurinn svikinn og seldur í hendur manna sem munu krossfesta hann“.

³ Æðstu prestarnir og öldungarnir hittust í höll æðsta prestsins, sem hét Kæfas. ⁴ Þeir lögðu á ráðin um að handtaka Jesú með leynd og drepa hann. ⁵ Þeir sögðu „En ekki á meðan hátíðin er, það gæti valdið óeirðum“.

⁶ Þegar þetta átti sér stað var Jesú heima hjá Símoni holdsveika í Betaníu. ⁷ Kona kom til Jesú með mjólkursteinskrukku með dýrri ilmolíu sem hún hellti yfir höfuð hans. ⁸ Þegar lærisveinarnir sáu þetta spurðu þeir hneykslaðir „Af hverju þessi sóun? ⁹ Það hefði verið hægt að selja þetta dýrum dómum og gefa fátækum.“ ¹⁰ En Jesú svaraði þeim „Af hverju eruð þið að angra konuna? Hún er hér að vinna góðverk. ¹¹ Þið hafið alltaf fátæka hjá ykkur en mig hafið þið ekki alltaf hjá ykkur. ¹² Hún hellti þessari ilmolíu til að undirbúa líkama minn fyrir greftrun. ¹³ Ég segi ykkur satt, hvar sem í heiminum gleðifréttirnar verða fluttar, mun fólk minnast þess sem hún hefur gert hér.“ ¹⁴ Þá fór einn hinna tólf, Júda Ískaríot, til æðstu prestanna ¹⁵ og sagði „Hvað mynduð þið borga mér fyrir að svíkja hann?“ Þeir töldu þrjátíu silfurpeninga og létu hann fá. ¹⁶ Frá þeirri stundu leitaði hann að rétta tímanum til að svíkja Jesú.

¹⁷ Á fyrsta degi hátíðar ósýrðu brauðanna, komu lærisveinarnir til Jesú og spurðu „Hvar viltu að við undirbúum stað þar sem þú getur borðað páskamáltíðina?“ ¹⁸ Jesú svaraði „Farið inn í borgina og þar munuð þið sjá mann. Segið við hann „Kennarinn segir: Tími minn er kominn. Ég ætla að halda páskamáltíðina með lærisveinum mínum heima hjá þér.“ ¹⁹ Lærisveinarnir gerðu eins og Jesú sagði og undirbyggðu páskamáltíðina. ²⁰ Þegar það var komið kvöld, var Jesú við matarborðið ásamt hinum tólf. ²¹ Á meðan máltíðinni stóð sagði Jesú „Ég segi ykkur satt, einn af ykkur mun svíkja mig“. ²² Þeir urðu sorgmæddir og sögðu, einn af öðrum, „Þú átt alveg örugglega ekki við mig, er það nokkuð herra?“ ²³ Jesú svaraði „Sá sem hefur deilt þessari skál með mér, mun svíkja mig. ²⁴ Mannssonurinn mun deyja, eins og Ritninginn sagði fyrir um fyrir löngu síðan. En vei sé þeim manni sem svíkur Mannsoninn! Það væri betra fyrir hann ef hann hefði aldrei fæðst.“ ²⁵ Þá sagði Júda, sá sem var að fara að svíkja hann, „Ekki áttu við mig Rabbí?“ Jesú svaraði „Þú sagðir það“. ²⁶ Á meðan hinir átu, tók Jesú brauð, og eftir að hafa blessað það, braut hann brauðið, rétti lærisveinunum og sagði „Takið og étið, þetta er líkami minn“. ²⁷ Síðan tók hann bikar og eftir að hafa þakkað Guði, rétti hann þeim bikarinn og sagði „Drekkið allir úr þessum bikar. ²⁸ Þetta er blóð mitt sem staðfestir sáttmálann milli Guðs og fólks hans. Því er úthellt sem fórn til að fyrirgefa syndir þess. ²⁹ Ég segi ykkur, ég mun ekki drekka af ávexti vínviðarins aftur, fyrr en ég drekk hann nýjan með ykkur í konungsríki Föður míns.“

³⁰ Þegar þeir höfðu sungið sálm, fóru þeir á Ólívufjall ³¹ og Jesú sagði við þá „Nú í kvöld munuð þið allir yfirgefa mig því Ritningin segir „Ég mun slá hirðinn og féð

mun tvístrast“ .³² En eftir að ég hef risið upp mun ég fara á undan ykkur til Galíleu.“
³³ Pétur sagði þá „Jafnvel þótt allir aðrir yfirgefi þig, mun ég aldrei gera það“. ³⁴ Jesú svaraði „Ég segi þér satt, nú í nótt, áður en hani galar, muntu hafa afneitað mér þrisvar“. ³⁵ En Pétur svaraði „Jafnvel þótt ég þurfi að deyja með þér mun ég aldrei afneita þér“. Hinir lærisveinarnir töluðu allir á sama veg.

³⁶ Þá fór Jesú með lærisveinunum á stað sem heitir Getsemane og sagði við þá „Sitjið hér meðan ég fer og bið“. ³⁷ Hann tók með sér, Pétur og tvo syni Sebeda, og hann fór að fyllast af sorg og angist. ³⁸ Jesú sagði við þá „Sál mín er full af svo yfirþyrmandi sorg að ég ræð varla við það. Verið hér á verði fyrir mig.“

³⁹ Hann gekk aðeins lengra og féll fram, svo andlitið bar við jörðina og bað „Faðir minn, ef það er mögulegt, taktu þá þennan bikar frá mér. Þó ekki eins og ég vil heldur eins og þú vilt.“

⁴⁰ Svo snéri hann aftur til lærisveinanna og sá að þeir sváfu og spurði Pétur „Gátuð þið ekki vakað með mér eina klukkustund? ⁴¹ Vakið og biðjið svo þið munuð ekki falla í freistni, því andinn er tilbúinn en líkaminn veikur.“ ⁴² Hann fór aftur og bað „Faðir minn, ef það er ekki mögulegt að þessi bikar verði tekinn frá mér án þess að ég drekki af honum, verði þá þinn vilji.“ ⁴³ Þegar hann kom aftur sá hann að þeir voru sofnaðir aftur, því þeir gátu ekki haldið augunum opnum. ⁴⁴ Jesú fór aftur í burtu og bað í þriðja skiptið sömu bæn.

⁴⁵ Þá snéri hann aftur til lærisveinanna og sagði við þá „Eruð þið sofandi ennþá? Sjáið, tíminn er kominn og Mannssonurinn er að verða framseldur til syndaranna. ⁴⁶ Farið á fætur. Við skulum halda af stað, hér kemur sá sem svíkur mig.“ ⁴⁷ Á meðan hann var að tala kom Júda, einn hinna tólf. Með honum var stór hópur, sendur af æðstu prestunum og öldungunum. Þeir voru vopnaðir sverðum og kylfum. ⁴⁸ Svikarinn hafði undirbúið merki til að gefa þeim „Sá sem ég kyssi er sá sem þið viljið handtaka“.

⁴⁹ Júda fór til Jesú og sagði „Sæll rabbí!“ Og kyssti hann. ⁵⁰ Jesú svaraði „Vinur, gerðu það sem þú ætlaðir þér“. Mennirnir stigu fram og handtóku Jesú. ⁵¹ Einn af lærisveinunum tók þá upp sverð og skar eyrað af einum þjóni æðsta prestsins.

⁵² Jesú sagði þá „Slíðraðu sverðið. Þeir sem beita sverði, falla fyrir sverði. ⁵³ Heldurðu að ég geti ekki beðið Föður minn, og hann myndi senda mér tólf hersveitir engla um leið? ⁵⁴ En hvernig ætti Ritningin að rætast sem sagði að þetta myndi gerast á þennan hátt?“ ⁵⁵ Jesú sagði þá við hópinn „Er ég ræningi þannig þið þurfið að hafa sverð og kylfur til að handtaka mig? Ég sat á hverjum degi í musterisgarðinum og kenndi og þið handtókuð mig ekki. En þetta verður allt að gerast svo það rætist sem spámennirnir rituðu.“ Þá flúðu allir lærisveinarnir og skildu Jesú einan eftir. ⁵⁷ Þeir sem handtóku Jesú fóru með hann til Kæfasar, æðsta prestsins, þar sem lögmálskennararnir og öldungarnir höfðu safnast saman. ⁵⁸ En Pétur fylgdi í humátt á eftir, alveg að hallargarði æðsta prestsins. Hann fór inn og settist niður með vörðunum til að sjá hvað myndi gerast.

⁵⁹ Allt öldungahóstið og æðstu prestarnir reyndu að finna vitni sem myndu ljúga

uppá Jesú svo þeir gætu dæmt hann til dauða. ⁶⁰ En eftir að þeir höfðu ekki fundið nein slík vitni, þó margir höfðu komið fram, fundu þeir tvö vitni ⁶¹ sem sögðu „Þessi náungi sagði „Ég get lagt musteri Guðs í rúst, og endurbyggt það á þremur dögum“. ⁶² Þá stóð æðsti presturinn upp og sagði við Jesú „Ætlarðu ekki að svara? Hvaða vörn hefurðu gagnvart þessum vitnisburði?“ ⁶³ En Jesú sagði ekkert. Æðsti presturinn sagði þá við hann „Ég heimta, í nafni hins lifandi Guðs, að þú segir okkur ef þú ert Messías, sonur Guðs“. ⁶⁴ Jesú svaraði „Þú varst að segja það. En ég segi við ykkur, að í framtíðinni munuð þið allir sjá Mannssoninn sitja í hásæti við hægri hönd Guðs og komandi á skýjum himinsins.“ ⁶⁵ Þá reif æðsti presturinn klæði sín (til að sýna hneykslun sína) og sagði „Hann hefur guðlastað. Þurfið þið fleiri vitni? Þið hafið nú heyrt guðlastið! ⁶⁶ Hvernig dæmið þið?“ Þeir svöruðu „Hann á skilið að deyja!“ ⁶⁷ Þá hræktu þeir framan í Jesú og börðu hann með hnefunum. Aðrir löðrunguðu hann ⁶⁸ og sögðu „Spáðu um þetta Messías! Hver var að berja þig?“

⁶⁹ Á meðan þessu stóð, sat Pétur úti í garðinum og þjónustustúlka kom upp að honum og sagði „Þú varst líka með þessum Jesú frá Galíleu“. ⁷⁰ En hann neitaði því og sagði „Ég veit ekkert hvað þú ert að tala um“. ⁷¹ Þá fór hann í hliðið þar sem önnur þjónustustúlka sá hann og sagði við fólkið þar „Þessi náungi var með Jesú frá Nasaret“. ⁷² Pétur neitaði því aftur og sór „Ég þekki ekki þennan mann“. ⁷³ Eftir smástund kom fólkið sem stóð þarna í kring upp að Pétri og sagði „Þú hlýtur að vera einn af þeim, hreimurinn kemur upp um þig“. ⁷⁴ Pétur fór þá að bölvva og sór „Ég þekki ekki þennan mann!“ Þá galaði hani. ⁷⁵ Og Pétur mundi eftir því sem Jesú sagði „Áður en hani galar muntu hafa afneitað mér þrisvar. Og Pétur fór og grét.

Tuttugastiogsjöundi kafli

¹ Snemma um morguninn réðu æðstu prestarnir og öldungarnir ráðum sínum, hvernig þeir gætu látið taka Jesú af lífi ² og þeir bundu hann, leiddu hann í burtu og færðu Pílatusi sem var rómverski ríkisstjórninn. ³ Þegar Júda, sá sem sveik Jesú, sá að stæði til að taka Jesú af lífi varð hann heltekinn af sektarkennd, skilaði silfrinu til æðstu prestanna og öldunganna og sagði ⁴ „Ég hef syndgað, ég hef svikið saklaust blóð!“ Þeir svöruðu „Hvað varðar okkur um það? Þú getur átt það við sjálfan þig.“ ⁵ Júda henti peningunum inn í musterið og fór og hengdi sig. ⁶ Æðsti presturinn tók silfurpeningana og sagði „Það er lögmálsbrot að setja þetta í peningakassann því þetta eru blóðpeningar“. ⁷ Þeir ákváðu að nota peningana til að kaupa akur í eigu leirkeressmiðs, sem grafreit fyrir útlendinga. ⁸ Þess vegna heitir það Blóðakur fram á þennan dag. ⁹ Þannig uppfylltist spádómurinn sem Jeremía ritaði „Þeir tóku silfurpeningana þrjátíu, verðið sem afkomendur Ísraels mátu hann á, ¹⁰ og keyptu leirkeressmiðsakur, eins og Drottinn sagði“.

¹¹ Jesú stóð frammi fyrir ríkisstjóranum sem spurði „Ert þú konungur Gyðinga?“ Jesú svaraði „Þú segir það“. ¹² Þegar Jesú var ásakaður af æðstu prestunum og öldungunum, svaraði hann engu. ¹³ Þá spurði Pílatus hann „Heyrirðu ekki vitnisburðinn gegn þér?“ En Jesú svaraði ekki einni einustu ásökun. ¹⁵ Það var hefð

að á páskahátíðinni gæfi ríkisstjórinn Gyðingunum einn fanga lausan. ¹⁶ Á þessum tíma var í haldi alræmdur fangi sem hét Barabbas. ¹⁷ Þegar fjöldi fólks hafði safnast saman spurði Pílatus fólkið „Hvort viljið þið að ég láti lausan Barabbas eða Jesú, sem er kallaður Messías?“ ¹⁸ Því Pílatus vissi að Jesú hafði verið handtekinn vegna öfundar trúarleiðtogganna. ¹⁹ Á meðan Pílatus sat í dómarsætinu sendi kona hans, til hans skilaboð „Láttu þennan saklausa mann í friði, því ég kvaldist mikið í draumi í nótt vegna hans“. ²⁰ En æðstu prestarnir og öldungarnir sannfærðu fólkið um að biðja um að Barabbas yrði leystur úr haldi og Jesú tekinn af lífi. ²¹ Pílatus spurði „Hvorn þessara viljið þið að ég gefi lausan?“ Fólkið svaraði „Barabbas!“ ²² Pílatus sagði þá „En hvað á ég að gera við Jesú sem er kallaður Messías?“ Fólkið öskraði tilbaka „Krossfestu hann!“ ²³ Pílatus spurði þá „Af hverju? Hvaða glæp hefur hann framið?“ En fólkið svaraði enn hærra en áður „Krossfestu hann!“ ²⁴ Þegar Pílatus sá að fólkið væri ekki að fara að haggast og að það var að myndast múgæsing, náði hann í skál af vatni og þvoði hendur sínar fyrir framan fólkið og sagði „Ég er saklaus af úthellingu blóðs þessa manns, þetta er á ykkar ábyrgð“. ²⁵ Fólkið hrópaði á móti „Blóð hans er á okkar ábyrgð og barna okkar“. ²⁶ Pílatus lét þá leysa Barabbas úr haldi en lét hída Jesú og framseldi hann til krossfestingar. ²⁷

Nokkrir af hermönnum ríkisstjórans fóru með Jesú í höfuðstöðvar sínar og söfnuðu saman allri herdeildinni í kringum hann. ²⁸ Þeir klæddu hann úr fötunum, settu hann í skarlatsrauð klæði ²⁹ og snéru saman þyrna til að búa til kórónu og settu á höfuð hans. Þeir settu í hendur hans reyr sem valdssprota og krupu fyrir framan hann og hæddust að honum með því að segja „Heill sé gyðingakóngnum“. ³⁰ Þeir hræktu á Jesú og tóku reyrstafinn og slógu hann í höfuðið, aftur og aftur. ³¹ Eftir að hafa hæðst að honum tóku þeir hann úr skarlatsrauðu yfirhöfninni og settu hann aftur í sín eigin föt og leiddu hann til krossfestingar. ³² Þegar þeir voru á leiðinni hittu þeir mann frá Kýrene sem hét Símon og þeir neyddu hann til að bera krossinn. ³³ Þeir komu að stað sem heitir Golgata, Hauskúpustaður. ³⁴ Þar buðu þeir Jesú vín að drekka, blandað beisku galli, Jesú neitaði að drekka það eftir að hafa smakkað það. ³⁵ Þegar þeir höfðu krossfest hann, köstuðu þeir upp á hver fengi að eiga fötin hans ³⁶ og settust niður til að standa vörð. ³⁷ Fyrir ofan Jesú settu þeir ákærana á hendur honum „Þetta er Jesú, gyðingakóngurinn“. ³⁸ Tveir þjófar voru krossfestir sitthvoru megin við Jesú. ³⁹ Fólkið sem gekk hjá hrópaði móðganir til hans, þau hristu hausinn ⁴⁰ og öskruðu „Þú sem ætlaðir að leggja musterið í rúst og endurbyggja það á þremur dögum. Bjargaðu þá sjálfum þér! Komdu niður af krossinum, fyrst þú ert sonur Guðs.“ ⁴¹ Æðstu prestarnir og lögmálskennararnir hæddust að Jesú á sama hátt. ⁴² „Bjargaði hann ekki öðrum? En hann getur ekki bjargað sjálfum sér! Ef hann er konungur yfir Ísrael, komdu þá niður af krossinum núna og þá skulum við trúá á hann. ⁴³ Hann treysti Guði, þannig láttu Guð bjarga þér ef hann vill, fyrst hann kallaði sjálfan sig „Son Guðs“.“

⁴⁴ Á sama hátt töluðu þjófarnir sitthvoru megin við hann.

⁴⁵ Frá hádegi til klukkan þrjú í eftirmiðdaginn varð myrkur í öllu landinu. Um

þrjúleytið hrópaði Jesú með hárrri röddu „Elí, elí, lema sabaktaní (sem þýðir „Guð minn, Guð minn, af hverju hefurðu yfirgefið mig?“).⁴⁷ Þegar fólkið sem stóð hjá heyrði þetta sögðu þau „Hann er að kalla á Elía“. ⁴⁸ Þá hljóp einn þeirra og náði í svamp sem hann fyllti með vínsedikni setti það á stöng og bauð Jesú.

⁴⁹ Annað fólk sagði „Látið hann eiga sig, sjáum hvort Elía komi og bjargi honum“. ⁵⁰ Þegar Jesú hafði hrópað aftur gaf hann upp andann. ⁵¹ Á þeirri stundu rifnaði tjaldið í musterinu í tvennt, frá toppi og niður. Jörðin skalf og björg klofnuðu í sundur ⁵² og grafir opnuðust. Líkamar margs heilags fólks sem hafði dáið reis upp til lífsins. ⁵³ Fólkið kom út úr gröfunum eftir að Jesú reis upp og fóru inn í heilögu borgina og margt fólk sá þau.

⁵⁴ Þegar rómverski herdeildarforinginn og þeir sem voru með honum fundu jarðskjálftann og allt það sem gerðist urðu þeir skelfingu lostnir og sögðu „Sannarlega var þetta sonur Guðs“.

⁵⁵ Margar konur voru þarna og horfðu á úr fjarlægð sem höfðu fylgt Jesú frá Galíleu og hjálpað honum. ⁵⁶ Meðal þeirra var María Magdalena, María, móðir Jakobs og Jósefs og móðir Jakobs og Jóhannesar, sona Sebeda. ⁵⁷ Þegar kvöldi tók kom auðugur maður frá Arímaþeu, sem hét Jósef og hafði verið lærisveinn Jesú. ⁵⁸ Hann fór til Pílatúsar og bað um að fá lík Jesú og Pílatús fyrirskipaði að hann fengi líkið í hendur. ⁵⁹ Jósef tók líkið og bjó það til greftrunar með því að vefja því í línúk ⁶⁰ og lagði líkið í nýja gröf sem hann hafði látið höggva í klett. Hann setti stóran stein fyrir grafarmunann og fór í burtu.

⁶¹ María Magdalena og hin María sátu á móti gröfinni.

⁶² Næsta dag, daginn eftir aðfangadag páska, fóru æðstu prestarnir og farísarnir til Pílatúsar ⁶³ og sögðu „Herra, við munum að þegar þessi maður var enn á lífi, sagði hann að hann myndi rísa upp á þriðja degi. ⁶⁴ Gefðu því skipun um að gröfin skuli vöktuð þar til á þriðja degi. Annars gætu lærisveinar hans komið og tekið hann og sagt fólkinu að hann hafi risið upp frá dauðum. Ef það gerist væri það verra en það var í upphafi.“ ⁶⁵ Pílatús svaraði „Takið vörð og tryggið öryggi grafarinnar eins og þið getið“. ⁶⁶ Þeir fóru og gerðu gröfina tryggja með því að innsigla steininn sem var fyrir henni og settu vörð þar til að vakta hana.

Tuttugastiogáttundi kafli

¹ Daginn eftir hvíldardaginn, um leið og sólin kom upp fyrsta dag vikunnar, fóru María Magdalena og hin María að gröfinni. ² Þá reið yfir öflugur jarðskjálfti því engill Drottins kom niður af himnum, fór til grafarinnar, velti steininum frá og settist á hann. ³ Hann leit út eins og elding og fötin hans voru fagurhvít eins og snjór. ⁴ Verðirnir voru svo hræddir við hann að þeir skulfu og urðu eins og lík. ⁵ Engillinn sagði þá við konurnar „Ekki vera hræddar, því ég veit að þið leitið að Jesú sem var krossfestur. ⁶ Hann er ekki hérna, hann hefur risið upp frá dauðum, eins og hann sagði að myndi gerast. Komið og sjáið staðinn þar sem hann lá. ⁷ Farið svo

strax til lærisveina hans og segið þeim „Jesú hefur risið upp frá dauðum og fer á undan ykkur til Galíleu. Þar munuð þið sjá hann.“ Munið það sem ég sagði.“

⁸ Konurnar flýttu sér frá gröfinni, óttaslegnar en samt fullar af gleði og hlupu til lærisveinanna til að flytja þeim fréttirnar.

⁹ Þegar þær voru á leiðinni mættu þær Jesú sem sagði „Sælar verið þið“. Þær fóru til hans, gripu um fætur hans og hylltu hann. ¹⁰ Þá sagði Jesú við þær „Ekki vera hræddar. Farið og segið bræðrum mínum að fara til Galíleu. Þar munu þeir hitta mig.“

¹¹ Á meðan konurnar voru á leiðinni fóru nokkrir af vörðunum til æðstu prestanna til að segja þeim allt það sem hafði gerst. ¹² Þegar æðstu prestarnir höfðu hitt öldungana og lagt á ráðin, létu þeir verðina fá háa fjárhæð í mútur ¹³ og sögðu við þá „Þið skuluð segja „Lærisveinar hans komu um nóttina og stálu honum meðan við sváfum“ ¹⁴ ef þið segið þetta við ríkisstjórnun munum við verja ykkur svo þið lendið ekki í vandræðum.“ ¹⁵ Verðirnir tóku við peningunum og gerðu eins og þeim var sagt. Og þessi saga hefur gengið meðal Gyðinganna allt til þessa dags.

¹⁶ Þá fóru lærisveinarnir ellefu til fjallsins í Galíleu sem Jesú hafði sagt þeim að fara til. ¹⁷ Þegar þeir sáu hann, tilbáðu þeir hann en sumir efuðust ennþá. ¹⁸ Þá kom Jesú til þeirra og sagði „Mér hefur verið gefið allt vald á himnum og á jörðinni. ¹⁹ Farið því og gerið allar þjóðir að lærisveinum og skírið fólk í nafni Föðursins, sonarins og heilags anda ²⁰ og kennið þeim að hlýða öllu sem ég hef boðað ykkur. Og sannarlega er ég með ykkur, allt til enda þessa heims.“